

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

59. sējums

2016. gada 29. septembris

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1729 (2016. gada 22. septembris) par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Culurgionis d'Ogliastra* (AĢIN)) 1
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1730 (2016. gada 22. septembris) par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Pizzoccheri della Valtellina* (AĢIN)) 3
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1731 (2016. gada 28. septembris), ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā un Vjetnamā un kurus ražo *General Footwear Ltd (China)*, *Diamond Vietnam Co. Ltd* un *Ty Hung Footgearmex/ Footwear Co. Ltd*, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 4
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1732 (2016. gada 28. septembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 25
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1733 (2016. gada 28. septembris), ar kuru nosaka no 2016. gada 1. oktobra piemērojamās reprezentatīvās cenas un papildu ievadumtas nodokļus melases importēšanai cukura nozarē 27

LĒMUMI

- ★ Eiropas Centrālās bankas Lēmums (ES) 2016/1734 (2016. gada 21. septembris), ar ko groza Lēmumu ECB/2013/54 par akreditācijas procedūrām aizsargāto euro materiālu un euro materiālu ražotājiem (ECB/2016/25) 30

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2016/1729

(2016. gada 22. septembris)

par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Culurgionis d'Ogliastra* (AĢIN))

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 52. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 50. panta 2. punkta a) apakšpunktu Itālijas pieteikums, kurā lūgts reģistrēt nosaukumu *Culurgionis d'Ogliastra*, ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾.
- (2) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 51. pantu, tāpēc nosaukums *Culurgionis d'Ogliastra* būtu jāreģistrē,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Nosaukums *Culurgionis d'Ogliastra* (AĢIN) ar šo tiek ierakstīts reģistrā.

Pirmajā daļā minētais nosaukums apzīmē produktu, kas pieder pie 2.5. grupas "Makaronu izstrādājumi" saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 668/2014 ⁽³⁾ XI pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

⁽¹⁾ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 185, 24.5.2016., 3. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2014. gada 13. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 668/2014, ar ko paredz noteikumus par to, kā piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 179, 19.6.2014., 36. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 22. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Komisijas loceklis
Phil HOGAN

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2016/1730**(2016. gada 22. septembris)****par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Pizzoccheri della Valtellina* (AĢIN))**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 52. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 50. panta 2. punkta a) apakšpunktu Itālijas pieteikums, kurā lūgts reģistrēt nosaukumu *Pizzoccheri della Valtellina*, ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾.
- (2) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 51. pantu, tāpēc nosaukums *Pizzoccheri della Valtellina* būtu jāreģistrē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants*Nosaukums *Pizzoccheri della Valtellina* (AĢIN) ar šo tiek ierakstīts reģistrā.Pirmajā daļā minētais nosaukums apzīmē produktu, kas pieder pie 2.5. grupas "Makaronu izstrādājumi" saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 668/2014 ⁽³⁾ XI pielikumu.*2. pants*Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 22. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Komisijas loceklis
Phil HOGAN

⁽¹⁾ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 185, 24.5.2016., 7. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2014. gada 13. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 668/2014, ar ko paredz noteikumus par to, kā piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 179, 19.6.2014., 36. lpp.).

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2016/1731**(2016. gada 28. septembris),**

ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā un Vjetnamā un kurus ražo *General Footwear Ltd (China)*, *Diamond Vietnam Co. Ltd* un *Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd*, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību ("LESD") un jo īpaši tā 266. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. un 14. pantu,

tā kā:

A. PROCEDŪRA

- (1) Komisija 2006. gada 23. martā pieņēma Regulu (EK) Nr. 553/2006 ⁽²⁾ par pagaidu antidempinga pasākumu noteikšanu dažu tādu Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR" jeb "Ķīna") un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa ("apavi") ("pagaidu regula").
- (2) Ar Regulu (EK) Nr. 1472/2006 ⁽³⁾ Padome uz diviem gadiem uzlika galīgo antidempinga maksājumu no 9,7 % līdz 16,5 % tādu konkrētu Vjetnamas un ĶTR izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa ("Regula (EK) Nr. 1472/2006" jeb "apstrīdētā regula").
- (3) Ar Regulu (EK) Nr. 388/2008 ⁽⁴⁾ Padome paplašināja galīgos antidempinga pasākumus, kas noteikti tādu konkrētu ĶTR izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un tos attiecināja arī uz importu, kas nosūtīts no Makao īpašās pārvaldes apgabala ("Makao") un ir deklarēts vai nav deklarēts kā Makao izcelsmes ražojums.
- (4) Pēc 2008. gada 3. oktobrī uzsāktās termiņbeigu pārskatīšanas ⁽⁵⁾ Padome ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1294/2009 ⁽⁶⁾ ("Īstenošanas regula (ES) Nr. 1294/2009") pagarināja antidempinga pasākumus vēl par 15 mēnešiem, proti, līdz 2011. gada 31. martam, kad pasākumu termiņš beidzās.
- (5) *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* un *Risen Footwear (HK) Co. Ltd*, kā arī *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* ("pieprasījuma iesniedzēji") apstrīdēja apstrīdēto regulu Pirmās instances tiesā (tagad – Vispārējā tiesa). Vispārējā tiesa noraidīja šīs prasības ar 2010. gada 4. marta spriedumu lietā T-401/06 *Brosmann Footwear (HK)* un citi/Padome (Krājums 2010, II-671. lpp.) un 2010. gada 4. marta spriedumu apvienotajās lietās T-407/06 un T-408/06 *Zhejiang Aokang Shoes* un *Wenzhou Taima Shoes*/Padome (Krājums 2010, II-747. lpp.).
- (6) Pieprasījuma iesniedzēji iesniedza apelācijas sūdzību par minētajiem spriedumiem. Tiesa ar 2012. gada 2. februāra spriedumu lietā C-249/10 P *Brosmann* un citi un ar 2012. gada 15. novembra spriedumu lietā C-247/10 P *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* ("Brosmann un Aokang spriedumi") atcēla šos spriedumus. Tiesa nosprieda, ka Vispārējā tiesa pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā bija lēmusi, ka Komisijai nebija pienākuma izvērtēt neatlasītu uzņēmēju iesniegtos tirgus ekonomikas režīma ("TER") pieprasījumus saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktu (Tiesas sprieduma lietā C-249/10 P 36. punkts un Tiesas sprieduma lietā C-247/10 P 29. un 32. punkts).
- (7) Tad Tiesa pasludināja spriedumu pēc būtības. Tā nosprieda: "(...) Komisijai bija jāizskata pamatotie iesniegumi, ko tai iesniegušas apelācijas sūdzības iesniedzējas atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktam, lūdzot tām piešķirt TES apstrīdētajā regulā aplūkojamās antidempinga procedūras ietvaros. Turpinājumā ir jākonstatē, ka nav izslēgts,

ka šādas izskatīšanas rezultātā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējām tiktu noteikts galīgais antidempinga maksājums, kurš atšķirtos no maksājuma 16,5 % apmērā, kas tām ir piemērojams atbilstoši apstrīdētās regulas 1. panta 3. punktam. No šīs pašas normas izriet, ka attiecībā uz vienīgo atlasīto Ķīnas uzņēmēju, kam piešķirts TES, ticis noteikts galīgais antidempinga maksājums 9,7 % apmērā. Kā izriet no šā sprieduma 38. punkta, ja Komisija būtu konstatējusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos, tām, ja individuālās dempinga starpības aprēķins nebūtu iespējams, būtu arī jāpiemēro pēdējā minētā likme.” (Tiesas sprieduma lietā C-249/10 P 42. punkts un Tiesas sprieduma lietā C-247/10 P 36. punkts).

- (8) Rezultātā Tiesa atcēla apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz attiecīgajiem pieprasījuma iesniedzējiem.
- (9) Komisija 2013. gada oktobrī, publicējot paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (⁷), darīja zināmu, ka tā ir nolēmusi atsākt antidempinga procedūru tajā posmā, kurā notika nelikumība, un izvērtēt, vai no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam pieprasījuma iesniedzēji darbojušies gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos, un aicināja ieinteresētās personas iesaistīties un pieteikties.
- (10) Padome 2014. gada martā ar Īstenošanas lēmumu 2014/149/ES (⁸) noraidīja Komisijas priekšlikumu Padomes īstenošanas regulai, ar kuru atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co. Ltd* un *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*, un izbeidza procedūru saistībā ar minētajiem ražotājiem. Padome uzskatīja – tā kā importētāji bija nopirkuši apavus no tiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem kompetentās valsts iestādes bija atmaksājušas attiecīgos muitas nodokļus, pamatojoties uz Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (⁹) (“Kopienas Muitas kodekss”) 236. pantu, šie importētāji bija ieguvuši tiesisko paļāvību uz apstrīdētās regulas 1. panta 4. punkta pamata, kā rezultātā Kopienas Muitas kodeksa (¹⁰) noteikumi, un jo īpaši tā 221. pants, bija kļuvuši piemērojami nodokļu iekasēšanai.
- (11) Trīs attiecīgā ražojuma importētāji – *C&J Clark International Ltd* (“Clark”), *Puma SE* (“Puma”) un *Timberland Europe B.V.* (“Timberland”) (“attiecīgie importētāji”) – valstu tiesās apstrīdēja antidempinga pasākumus, kas noteikti konkrētu Ķīnas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, atsaucoties uz 5. līdz 7. apsvērumā minēto judikatūru, un minētās tiesas lūdza Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šo jautājumu.
- (12) Apvienotajās lietās C-659/13 *C & J Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE* Tiesa atzina Regulu (EK) Nr. 1472/2006 un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1294/2009 par spēkā neesošām tiktāl, ciktāl Eiropas Komisija neizvērtēja TER un individuālā režīma (“IR”) pieprasījumus, ko bija iesnieguši neatlasīti ĶTR un Vjetnamas ražotāji eksportētāji (“spriedumi”), pretrunā prasībām, kas noteiktas Padomes Regulas (EK) Nr. 384/96 (¹¹) 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā un 9. panta 5. punktā.
- (13) Trešajā lietā, proti, C-571/14, *Timberland Europe B.V./Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond*, 2016. gada 11. aprīlī Tiesa pēc dalībvalsts iesniedzējtiesas pieprasījuma nolēma izņemt lietu no reģistra.
- (14) LESD 266. pantā noteikts, ka iestādēm ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumus. Gadījumā, ja tiek atcelts iestāžu pieņemts akts saistībā ar administratīvu procedūru, tādu kā antidempings, Tiesas sprieduma izpilde ietver atceltā akta aizstāšanu ar jaunu aktu, kurā ir novērsta Tiesas konstatētā nelikumība (¹²).
- (15) Saskaņā ar Tiesas judikatūru procedūru atceltā akta aizstāšanai drīkst atsākt tajā posmā, kurā notikusi nelikumība (¹³). Konkrētāk tas nozīmē, ka tāda akta atcelšana, ar kuru izbeidz administratīvu procedūru, neietekmē tādas sagatavošanās darbības kā antidempinga procedūras uzsākšana. Ja tiek atcelta regula, ar kuru nosaka galīgos antidempinga pasākumus, tas nozīmē, ka pēc akta atcelšanas antidempinga procedūra vēl nav pabeigta, jo akts, kas pabeidz antidempinga procedūru, vairs nav Savienības tiesību sistēmā (¹⁴), izņemot gadījumus, kad nelikumība notikusi uzsākšanas posmā.
- (16) Izņemot faktu, ka iestādes neizvērtēja TER un IR pieprasījumus, ko bija iesnieguši neatlasītie ĶTR un Vjetnamas ražotāji eksportētāji, visi pārējie Regulā (EK) Nr. 1472/2006 un Īstenošanas regulā (ES) Nr. 1294/2009 izdarītie secinājumi paliek spēkā.

- (17) Šajā lietā nelikumība notika pēc uzsākšanas posma. Tāpēc Komisija nolēma atsākt esošo antidempinga procedūru, kas pēc spriedumiem joprojām nebija pabeigta, tajā posmā, kurā notika nelikumība, un izvērtēt, vai no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam, kas bija izmeklēšanas periods izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti 1. un 2. apsvērumā minētie galīgie maksājumi ("sākotnējā izmeklēšana"), attiecīgie ražotāji eksportētāji bija darbojušies gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Komisija turklāt attiecīgā gadījumā pārbaudīja, vai attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem bija tiesības uz IR saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009⁽¹⁵⁾ 9. panta 5. punktu ("pamatregula pirms grozījumu stāšanās spēkā")⁽¹⁶⁾.
- (18) Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/1395⁽¹⁷⁾ Komisija atkārtoti uzlika galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasēja pagaidu maksājumu, ko piemēro *Clark* un *Puma* veiktam tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir ĶTR un kurus ražo trīspadsmiņi Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas bija iesnieguši TER un IR pieprasījumus izmeklēšanā, kuras rezultātā tika piemēroti galīgie maksājumi ("sākotnējā izmeklēšana"), bet kas netika atlasīti šīs izmeklēšanas laikā.
- (19) Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/1647⁽¹⁸⁾ Komisija atkārtoti uzlika galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasēja pagaidu maksājumu, ko piemēro *Clark*, *Puma* un *Timberland* veiktam tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir Vjetnamā un kurus ražo konkrēti Vjetnamas ražotāji eksportētāji, kas bija iesnieguši TER un IR pieprasījumus sākotnējā izmeklēšanā, bet kas minētajā izmeklēšanā netika atlasīti.
- (20) Pēc tam tika konstatēts, ka sākotnējā izmeklēšanā TER/IR pieprasījuma veidlapas bija iesnieguši vēl divi *Puma* piegādātāji Vjetnamā – *Diamond Vietnam Co. Ltd* un *Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd* ("*Ty Hung Co. Ltd*"). Par *Ty Hung Co. Ltd* ir jānorāda, ka *Puma* lietas materiālos valsts tiesā viens no Vjetnamas piegādātājiem tika identificēts kā "*Lac Hung Co. Ltd*", taču pieejamā informācija norāda uz iespējamu nosaukuma maiņu laikā starp sākotnējo izmeklēšanu un pieprasījumu valsts tiesā. Izrādījās, ka konkrētais uzņēmums agrāk saucās *Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd* ("*Ty Hung Co. Ltd*").
- (21) Attiecībā uz *Timberland* veikto importu viens no diviem lietā C-571/14 minētajiem Ķīnas piegādātājiem – *General Shoes Ltd* – faktiski veica uzņēmējdarbību Vjetnamā un tika attiecīgi izvērtēts. Konstatējumi par šo uzņēmumu tika publicēti iepriekš minētajā Īstenošanas regulā (ES) 2016/1647 (19. apsvēruma). To apstrīdēja Eiropas sporta preču nozares federācija ("*FESI*"), kas apgalvoja, ka *General Shoes Ltd* patiesībā ir Ķīnas piegādātājs. *FESI* apgalvoja, ka būtu jāizvērtē arī Ķīnas uzņēmuma *General Footwear Ltd* TER/IR pieprasījums. Komisija norāda – lai gan attiecīgajā TER/IR pieprasījuma veidlapā bija neskaidrs, vai konkrētais uzņēmums faktiski ir Ķīnas vai Vjetnamas uzņēmums, pilnības labad patlaban tiek izvērtēta arī *General Footwear Ltd* TER/IR pieprasījuma veidlapa.
- (22) *Puma* un *Timberland* importam no Ķīnas un Vjetnamas Komisija izvērtēja TER un IR pieprasījumus, ko iesniedza attiecīgie minētie neatlasītie ražotāji eksportētāji, kuri bija iesnieguši šos pieprasījumus sākotnējā izmeklēšanā.

B. TIESAS SPRIEDUMU APVIENOTAJĀS LIETĀS C-659/13 UN C-34/14 PAR IMPORTU NO VJETNAMAS UN ĶTR ĪSTENOŠANA

- (23) Komisijai ir iespēja labot tos apstrīdētās regulas aspektus, kuru dēļ tā tika atcelta, vienlaikus atstājot negrozītas tās izvērtējuma daļas, kuras spriedums neietekmē⁽¹⁹⁾.
- (24) Šīs regulas mērķis ir labot tos apstrīdētās regulas aspektus, par kuriem tika konstatēts, ka tie neatbilst pamatregulai, un kuri tādējādi tika paziņoti par spēkā neesošiem attiecībā uz konkrētiem Vjetnamas un ĶTR ražotājiem eksportētājiem.
- (25) Visi pārējie konstatējumi, kas ietverti apstrīdētajā regulā un ko Tiesa nepaziņoja par spēkā neesošiem, paliek spēkā esoši un ar šo tiek iestrādāti šajā regulā.
- (26) Tāpēc turpmākie apsvērumi attiecas tikai uz jauno izvērtējumu, kas nepieciešams spriedumu izpildei.

- (27) Komisija ir izvērtējusi, vai trīs 20. un 21. apsvērumā iepriekš minētie ražotāji eksportētāji, kas piegādāja ražojumus *Puma* un *Timberland* un sākotnējā izmeklēšanā iesniedza TER/IR pieprasījumus, laikposmā no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam bija darbojušies gandrīz pilnīga TER un IR apstākļos. Šis izvērtēšanas nolūks ir noskaidrot, kādā apmērā abiem attiecīgajiem importētājiem ir tiesības uz tā antidempinga maksājuma atmaksu, kas veikta saistībā ar antidempinga maksājumiem par minēto piegādātāju eksportu.
- (28) Ja analīze atklātu, ka attiecīgajiem Ķīnas un Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem, kuru eksportam tika uzlikts kāda no abu attiecīgo importētāju samaksātais antidempinga maksājums, bija jāpiešķir TER vai IR, tad šim ražotājam eksportētājam būtu jāpiemēro individuāla maksājuma likme un maksājuma atmaksu būtu ierobežota līdz summai, kas atbilst starpībai starp samaksāto nodokli un individuālo maksājuma likmi, proti, Ķīnas gadījumā – starpībai starp 16,5 % un maksājumu, kurš uzlikts vienīgajam izlasē iekļautajam eksportētājam uzņēmumam ar TER, tas ir, *Golden Step*, konkrēti, 9,7 %, savukārt Vjetnamas gadījumā tā būtu starpība starp 10 % un individuālo maksājuma likmi, kas attiecīgā gadījumā aprēķināta attiecīgajam ražotājam eksportētājam.
- (29) Savukārt, ja šādu TER un IR pieprasījumu analīze atklātu, ka gan TER, gan IR būtu jānoraida, tad antidempinga maksājumu atmaksu piešķirt nevarētu.
- (30) Kā paskaidrots 12. apsvērumā, Tiesa atcēla apstrīdēto regulu un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1294/2009 attiecībā uz Ķīnas un Vjetnamas ražotāju eksportētāju ("attiecīgie ražotāji eksportētāji") veiktu konkrētu apavu eksportu, ciktāl Komisija nebija izvērtējusi TER un IR pieprasījumus, ko attiecīgie ražotāji eksportētāji bija iesnieguši.
- (31) Tāpēc Komisija ir izvērtējusi attiecīgo ražotāju eksportētāju TER un IR pieprasījumus, lai noteiktu viņu eksportam piemērojamo maksājuma likmi. Izvērtējums liecina, ka iesniegtā informācija nav pietiekama, lai pierādītu, ka attiecīgie ražotāji eksportētāji darbojušies tirgus ekonomikas apstākļos vai ka tiem ir tiesības uz individuālu režīmu (sīkāku paskaidrojumu sk. 32. un turpmākajos apsvērumos).

1. TER pieprasījumu izvērtējums

- (32) Jāuzsver, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kurš vēlas iegūt TER saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu. Šajā ziņā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā ir noteikts, ka šāda ražotāja iesniegtajā prasībā jābūt pietiekamiem pierādījumiem, kā noteikts šajā tiesību normā, par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Attiecīgi Savienības iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs neatbilst noteiktajiem šā statusa atzīšanas nosacījumiem. Gluži pretēji – Savienības iestādēm ir jāizvērtē, vai attiecīgā ražotāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā noteiktie kritēriji, lai ražotājam piešķirtu TER, un Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai šajā vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda (sprieduma lietā C-249/10 P 32. punkts un sprieduma lietā C-247/10 P 24. punkts).
- (33) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, lai ražotājam eksportētājam piešķirtu TER, ir jāizpilda visi pieci minētajā pantā uzskaitītie kritēriji. Tādēļ Komisija uzskatīja, ka vismaz viena kritērija neizpilde ir pietiekams iemesls TER pieprasījuma noraidīšanai.
- (34) Neviens no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem nespēja pierādīt atbilstību 1. kritērijam (Uzņēmumu lēmumi). Konkrētāk – informācija, ko sniedza katrs no šiem trim ražotājiem eksportētājiem liecināja, ka uzņēmumu lēmumi netika pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, un bez nozīmīgas valsts iejaukšanās.
- (35) Divi uzņēmumi (1. un 2. uzņēmums) neatbilda 2. kritērijam (Grāmatvedības uzskaitē). Abu uzņēmumu grāmatvedības uzskaitē tika konstatēti trūkumi, un tā nebija saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem. Tādējādi daži izdevumi tika nepareizi klasificēti pie aktīviem, lai gan attiecīgajā periodā tos būtu vajadzējis iegrāmatot pie izdevumiem (2. uzņēmums), savukārt citā gadījumā revidents atzīmē, ka finanšu pārskati nav saskaņā ar grāmatvedības noteikumiem un principiem valstīs, kas nav attiecīgā valsts. 3. uzņēmums iesniedza vienu grāmatvedības pamatdokumentu kopumu, kuram tika veikta neatkarīga revīzija saskaņā ar starptautiskajām grāmatvedības prasībām.

- (36) Attiecībā uz 3. kritēriju (Aktīvi un “mantošana”) neviens no trim attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem nevarēja pierādīt, ka tajos nav izkropļojumu, kas mantoti no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas. Neviens no ražotājiem eksportētājiem nesniedza pilnīgu informāciju (piemēram, pierādījumu par nomas vai īres līgumu, informāciju par nosacījumiem, cenām un maksājumiem vai kapitāla pārbaudes ziņojumus), lai pierādītu, ka nav izkropļojumu, kas mantoti no sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas.
- (37) To iemeslu dēļ, kas izklāstīti 32. apsvērumā, tā kā neviens no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem neatbilda 1. un 3. kritērijam un divi ražotāji eksportētāji neatbilda 2. kritērijam, 4. kritērijs (Tiesību akti par bankrotu un īpašumtiesībām) un 5. kritērijs (Valūtas konvertēšana) netika izvērtēti.
- (38) Balstoties uz iepriekš minēto, Komisija secināja, ka TER nebūtu jāpiešķir nevienam no trim attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem, un attiecīgi informēja attiecīgos ražotājus eksportētājus, kurus aicināja iesniegt piezīmes. Ne no viena no trim attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem piezīmes netika saņemtas.
- (39) Tādējādi neviens no trim attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem nav izpildījis pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā izstrādātos nosacījumus, un TER tiem visiem tiek atteikts.

2. IR pieprasījumu izvērtējums

- (40) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu redakcijā pirms grozījumiem – ja piemēro tās pašas regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, individuālu maksājumu tomēr var noteikt tādiem eksportētājiem, kuri pierāda atbilstību visiem pamatregulas 9. panta 5. punktā (pirms grozījumiem) noteiktajiem kritērijiem.
- (41) Kā minēts 32. apsvērumā, ir jānorāda, ka pierādīšanas pienākums ir tam ražotājam, kurš vēlas pieprasīt IR saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu (redakcijā pirms grozījumiem). Šim nolūkam 9. panta 5. punkta pirmajā daļā noteikts, ka iesniegtajam pieprasījumam jābūt pienācīgi pamatotam. Tādējādi Savienības iestādēm nav pienākuma pierādīt, ka eksportētājs neatbilst nosacījumiem, kas noteikti šāda statusa atzīšanai. Savienības iestādēm toties ir jāizvērtē, vai attiecīgā eksportētāja iesniegtie pierādījumi pietiekamā mērā pierāda to, ka pamatregulas 9. panta 5. punktā (redakcijā pirms grozījumiem) noteiktie kritēriji ir izpildīti, lai piešķirtu IR.
- (42) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu (redakcijā pirms grozījumiem) eksportētājiem pienācīgi pamatotā pieprasījumā būtu jāpierāda, ka ir izpildīti visi pieci kritēriji, kas ļauj tiem piešķirt IR.
- (43) Tādēļ Komisija uzskatīja, ka pat viena kritērija neizpilde jau ir iemesls IR pieprasījuma noraidīšanai.
- (44) Minētie pieci kritēriji ir šādi:
- a) eksportētāji, ja firmas vai kopuzņēmumi pilnīgi vai daļēji pieder ārvalstniekiem vai kopuzņēmumiem, var brīvi repatriēt kapitālu un peļņu;
 - b) eksporta cenas un daudzumi, un pārdošanas noteikumi ir brīvi noteikti;
 - c) vairākums akciju pieder privātpersonām; valsts ierēdņi, kas ir valdē vai ieņem galvenos amatus vadībā, ir mazākumā, vai arī ir jāpierāda, ka uzņēmēj sabiedrība tomēr ir pietiekami neatkarīga no valsts iejaukšanās;
 - d) valūtas maiņas kursu pārrēķina atbilstīgi tirgus likmei; un
 - e) valsts iejaukšanās nepieļauj pasākumu apiešanu, ja individuālajiem eksportētājiem piemēro dažādas maksājuma likmes.
- (45) Visi trīs attiecīgie ražotāji eksportētāji, kuri pieprasīja TER, pieprasīja arī IR gadījumā, ja TER tiem netiktu piešķirts.

- (46) Neviens no trim attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem nespēja pierādīt atbilstību 2. kritērijam (eksporta pārdošanas noteikumi un cenas ir brīvi noteiktas). Konkrētāk – diviem no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem (1. un 2. uzņēmums) uzņēmējdarbības atļaujā bija noteikts pārdošanas apjoma ierobežojums konkrētos tirgos, savukārt trešā uzņēmuma (3. uzņēmums) statūtos bija noteikts izlaides ierobežojums, kā arī pārdošanas apjoma ierobežojums konkrētos tirgos. Tāpēc tie nevarēja pierādīt, ka uzņēmumu lēmumi, piemēram, eksporta apjoms, tiek pieņemti brīvi un reaģējot uz tirgus signāliem, kas atspoguļo piedāvājumu un pieprasījumu.
- (47) Attiecībā uz 3. kritēriju (Galvenā vadība un pietiekama neatkarība no valsts iejaukšanās) 1. uzņēmums nevarēja pierādīt, ka tam ir jāmaksā nomas maksa par zemes izmantošanu, savukārt finanšu pārskats liecināja, ka tas noteiktu laika posmu ir atbrīvots no šādiem maksājumiem. 2. uzņēmums sniedza pretrunīgu informāciju, un nebija skaidrs akcionāra ieguldījums rūpnīcā, infrastruktūrā un sākotnējos izdevumos, kas saistīti ar zemi. Visbeidzot, 3. uzņēmums nesniedza ne pierādījumus par zemes nomas līgumu, ne arī informāciju par nosacījumiem, cenām un maksājumiem. Turklāt attiecībā uz visiem trim uzņēmumiem tika konstatēts, ka pastāvēja to uzņēmējdarbības jomas ierobežojumi. Tādējādi neviens no trim attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem nepierādīja, ka tas ir pietiekami neatkarīgs no valsts iejaukšanās.
- (48) Tādēļ neviens no trim attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem neizpildīja pamatregulas 9. panta 5. punktā (redakcijā pirms grozījumiem) noteiktos kritērijus, un Komisija attiecīgi informēja konkrētos ražotājus eksportētājus, aicinot viņus iesniegt piezīmes. Piezīmes no trim attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem netika saņemtas, un tādējādi visiem trim IR tika noraidīts.
- (49) Atlikušais antidempinga maksājums Regulas (EK) Nr. 1472/2006 piemērošanas laika posmā attiecībā uz Ķīnu tādēļ būtu jānosaka eksportam, ko veic *General Footwear Ltd*, un atlikušais maksājums attiecībā uz Vjetnamu – eksportam, ko veic *Diamond Vietnam Co. Ltd* un *Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd* ("*Ty Hung Co. Ltd*"). Minētās regulas piemērošanas laika posms sākotnēji bija no 2006. gada 7. oktobra līdz 2008. gada 7. oktobrim. Pēc termiņbeigu pārskatīšanas uzsākšanas to 2009. gada 30. decembrī pagarināja līdz 2011. gada 31. martam. Spriedumos konstatētā nelikumība ir tāda, ka Savienības iestādes nenoskaidroja, vai attiecībā uz tiem ražojumiem, ko ražo attiecīgie ražotāji eksportētāji, būtu jānosaka atlikušais maksājums vai individuālais maksājums. Pamatojoties uz Tiesas konstatēto nelikumību, nav juridiska pamatojuma atbrīvot attiecīgo ražotāju eksportētāju ražotos ražojumus no jebkādiem antidempinga maksājumiem. Tāpēc jaunajā aktā, ar ko novērš Tiesas konstatēto nelikumību, atkārtoti jāizvērtē tikai piemērojamā antidempinga maksājumu likme, nevis paši pasākumi.
- (50) Tā kā ir secināts, ka atlikušais maksājums atkārtoti būtu jāuzliek attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem ar tādu likmi, kāda sākotnēji noteikta ar apstrīdēto regulu un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1294/2009, nav nepieciešams izdarīt grozījumus Regulā (EK) Nr. 388/2008. Minētā regula paliek spēkā.

C. INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA

- (51) Attiecīgie ražotāji eksportētāji un visas personas, kuras pieteicās, tika informēti par būtiskajiem apstākļiem un apsvērumiem, uz kuru pamata bija paredzēts ierosināt galīgo antidempinga maksājumu atkārtotu uzlikšanu importam no četrpadsmit attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem. Tiem tika dots laiks, kurā tie pēc informācijas izpaušanas varēja iesniegt apsvērumus.

D. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES PĒC INFORMĀCIJAS IZPAUŠANAS

- (52) Iepriekš minētie konstatējumi un secinājumi tika izpausti ieinteresētajām personām, kurām tika noteikts termiņš piezīmju sniegšanai. *FESI* ⁽²⁰⁾, kā arī *Wolverine Europe BV*, *Wolverine Europe Limited* un *Damco Netherlands BV* ⁽²¹⁾ un *Skechers* pieteicās un sniedza piezīmes.

Iespējamie procedūras pārkāpumi

- (53) *FESI* apgalvoja, ka pašreizējā īstenošanā bijušas vairākas procesuālas kļūdas. *FESI* norādīja uz to, ka trīs attiecīgo Ķīnas un Vjetnamas ražotāju eksportētāju TER pieprasījumi jau bija pārbaudīti un izpausti pirms Tiesas sprieduma apvienotajās lietās C-659/13 C & J *Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE*, t. i., 2015. gada

3. decembrī, kā arī uz Komisijas nodomu atkārtoti noteikt galīgo antidempinga maksājumu apavu importam attiecīgi 16,5 % un 10 % apmērā. Tāpēc šie izvērtējumi ir veikti bez juridiska pamata un ir apsteiguši gaidāmo Tiesas spriedumu. Visbeidzot, *FESI* apgalvoja, ka Komisija ir pārkāpusi ES pamata tiesisko regulējumu un tādējādi ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras.

- (54) Komisija nepiekrīt minētajiem apgalvojumiem, jo tā tikai sagatavoja iespējama nākotnes sprieduma īstenošanu. Šādi sagatavošanai bija jānodrošina veiksmīga pārvaldība turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ. Pirmkārt, ir neapstrīdami, ka Komisijai vajadzēja izvērtēt TER/IR pieprasījumus. Tobrīd vienīgais neatrisinātais jautājums nepabeigtajā tiesvedībā bija par to, vai nesaistīts importētājs, piemēram, *Puma* un *Timberland*, var atsaukties uz minēto nelikumību. Tā kā bija iespējami tikai divi varianti – “jā” vai “nē” –, Komisija varēja izcili sagatavoties gadījumam, ja par šo jautājumu tiktu pieņemts nelabvēlīgs spriedums. Otrkārt, ātra īstenošana bija nepieciešama, lai valstu muitas dienesti varētu ātri izskatīt vēl neizskatītās atmaksas pieprasījumus un lai nodrošinātu tiesisko noteiktību visiem uzņēmējiem. Jebkāda ietekme uz Tiesas spriedumu bija izslēgta, jo šis spriedums attiecās uz citu priekšmetu (t. i., vai importētāji var atsaukties uz ražotāju eksportētāju tiesībām pieprasīt TER/IR pieprasījumu izvērtēšanu).
- (55) Līdz ar to tika noraidīti visi prasījumi attiecībā uz procedūras pārkāpumiem.

Juridiskais pamats antidempinga procedūras atsākšanai

- (56) *FESI* apgalvoja, ka pašreizējai sprieduma īstenošanai nebija juridiska pamata. Konkrētāk, *FESI* norādīja, ka LESD 266. pants nav piemērojams, jo galīgo pasākumu termiņš apaviem beidzās 2011. gada 31. martā, un ka tādēļ šo pasākumu nelikumībai nav ilgstošas ietekmes. *FESI* apgalvoja, ka LESD 266. pants nav paredzēts, lai ar atpakaļejošu spēku labotu to pasākumu nelikumību, kuru termiņš ir beidzies. Šo viedokli nostiprina LESD 263. un 265. pants, kurā ir noteikti termiņi prasību ierosināšanai pret Savienības iestāžu nelikumīgu rīcību un bezdarbību. Tāpat *FESI* norādīja, ka pašreizējai pieejai nav precedentu un ka Komisija arī nesniedza nekādu pamatojumu vai atsauci uz iepriekšēju jurisprudenci, kas atbalstītu tās LESD 266. panta interpretāciju.
- (57) *FESI* arī apgalvoja, ka šajā gadījumā izmeklēšanu nevar atsākt tajā posmā, kurā notikusi nelikumība, saskaņā ar LESD 266. pantu, jo Tiesa ne tikai konstatēja, ka trūkst pamatojuma, bet nelikumība arī attiecās uz pamatregulas būtisku tiesību normu, kas ietekmē visu ar attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem saistītā dempinga izvērtējumu.
- (58) Turklāt *FESI* apgalvoja, ka pasākumu, kuriem beidzies termiņš, labošana ar atpakaļejošu spēku pārkāpj tiesiskās palāvēības aizsardzības principu. *FESI* apgalvoja, ka, pirmkārt, ieinteresētās personas bija guvušas apliecinājumu, ka pasākumu termiņš beidzas 2011. gada 31. martā, un, ņemot vērā laiku, kas pagājis kopš sākotnējās izmeklēšanas, ieinteresētajām personām bija tiesības pamatoti cerēt, ka sākotnējā izmeklēšana netiks atsākta vai atvērta no jauna. Otrkārt, jau pats fakts, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā TER pieprasījumi netika izmeklēti triju mēnešu laikā, Vjetnamas un Ķīnas ražotājiem eksportētājiem sniedza juridisko noteiktību, ka to TER pieprasījumi tik tiešām netiks pārskatīti. Visbeidzot, ieinteresētās personas apgalvoja, ka, ņemot vērā ilgos laika posmus, kas ir pagājuši, ar izmeklēšanas atsākšanu ir pārkāpts vispārējais noilguma vai ierobežojumu princips, kas piemērojams visos tiesiskajos kontekstos.
- (59) Turklāt *FESI* apgalvoja, ka ne LESD 266. pants, ne pamatregula neļauj ar atpakaļejošu spēku atkārtoti uzlikt galīgo maksājumu attiecīgi 10 % un 16,5 % apmērā attiecīgo Vjetnamas un Ķīnas izcelsmes ražotāju eksportētāju importam.
- (60) Attiecībā uz apgalvojumu, ka attiecīgo pasākumu termiņš beidzās 2011. gada 31. martā, Komisija neuzskata, ka pasākumu termiņa beigām būtu kāda saistība ar iespēju Komisijai pieņemt jaunu tiesību aktu, lai aizstātu atcelto aktu, izpildot spriedumu, ar kuru sākotnējais akts tiek atcelts. Saskaņā ar 15. apsvērumā minēto judikatūru administratīvā procedūra būtu jāatsāk no tā brīža, kad nelikumība notikusi.

- (61) Tāpēc tā akta atcelšanas rezultātā, ar kuru procedūra tika izbeigta, antidempinga procedūra vēl joprojām nav pabeigta. Komisijai ir pienākums izbeigt šo procedūru; pamatregulas 9. pantā ir noteikts, ka izmeklēšana jāizbeidz, Komisijai pieņemot tiesību aktu.
- (62) Saistībā ar apgalvojumu par atpakaļejošu spēku, kas balstīts uz pamatregulas 10. pantu un PTO Antidempinga nolīguma ("PTO AN") 10. pantu, pamatregulas 10. panta 1. punktā, kura teksts atbilst PTO AN 10. panta 1. punktam, noteikts, ka pagaidu pasākumus un galīgos antidempinga maksājumus piemēro tikai tiem ražojumiem, kas tiek laisti brīvā apgrozībā pēc tam, kad stājas spēkā lēmums, kurš pieņemts saskaņā ar attiecīgi pamatregulas 7. panta 1. punktu vai 9. panta 4. punktu. Šajā gadījumā attiecīgie antidempinga maksājumi tiek piemēroti tikai tiem ražojumiem, kuri tika laisti brīvā apgrozībā pēc tam, kad bija stājusies spēkā pagaidu un apstrīdētā (galīgā) regula, ko pieņēma attiecīgi saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punktu un 9. panta 4. punktu. Taču pamatregulas 10. panta 1. punkta izpratnē atpakaļejošs spēks attiecināms tikai uz situāciju, kurā preces laistas brīvā apgrozībā pirms pasākumu ieviešanas, kā tas redzams minētā noteikuma tekstā, kā arī izņēmumā, kurš noteikts pamatregulas 10. panta 4. punktā.
- (63) Komisija arī norāda, ka šajā gadījumā nenotiek piemērošana ar atpakaļejošu spēku un netiek pārkāpta juridiskā noteiktība un tiesiskā pašārvība.
- (64) Izvērtējot, vai pasākumam ir atpakaļejošs spēks, Tiesas judikatūrā šai sakarā izšķir jauna noteikuma piemērošanu situācijai, kas ir kļuvusi galīga (tā tiek dēvēta arī par pastāvošu vai pilnīgi pabeigtu juridisku situāciju) ⁽²²⁾, un situācijai, kura ir sākusies, pirms jaunais noteikums ir stājies spēkā, bet kura vēl nav galīga (tā tiek dēvēta arī par pagaidu situāciju) ⁽²³⁾.
- (65) Šajā lietā attiecīgo ražojumu importam, kas notika laikposmā, kurā tika piemērota Regula (EK) Nr. 1472/2006, piemērojamā situācija vēl nav kļuvusi par galīgu, jo apstrīdētās regulas atcelšanas rezultātā šiem ražojumiem piemērojamie antidempinga maksājumi vēl nav galīgi noteikti. Vienlaikus, publicējot paziņojumu par procedūras sākšanu ⁽²⁴⁾ un pagaidu regulu, apavu importētāji tika brīdināti, ka šāds maksājums var tikt uzlikts. Savienības Tiesu judikatūrā ir iedibināts, ka uzņēmējiem nav tiesiskās pašārvības, līdz iestādes ir pieņēmušas tiesību aktu, ar ko izbeidz administratīvo procedūru un kas ir kļuvis galīgs ⁽²⁵⁾.
- (66) Šī regula paredz nekavējošu tās piemērošanu pašreiz notiekošās situācijas sekām nākotnē: valstu muitas dienesti ir iekasējuši maksājumus par apaviem. Atmaksas pieprasījumu dēļ, par kuriem vēl nav pieņemts galīgais lēmums, situācija uzskatāma par pastāvošu situāciju. Šajā regulā ir noteikta minētajam importam piemērojamā maksājuma likme, un tāpēc tā regulē pastāvošas situācijas sekas nākotnē.
- (67) Jebkurā gadījumā, pat, ja notikusi piemērošana ar atpakaļejošu spēku Savienības tiesību izpratnē, *quod non*, šāda piemērošana ar atpakaļejošu spēku būtu pamatota turpmāk izklāstītā iemesla dēļ.
- (68) Savienības tiesību materiālās normas var piemērot situācijām, kas ir pastāvējušas pirms šo normu stāšanās spēkā, ciktāl no šo normu noteikumiem, mērķiem vai vispārējiem principiem nepārprotami izriet, ka minētajām normām šāds spēks ir jāpiešķir ⁽²⁶⁾. Jo īpaši, lietā C-337/88 *Societa agricola fattoria alimantare (SAFA)* ⁽²⁷⁾ Tiesa lēma: "[L]ai gan vispārīgi juridiskās noteiktības princips neļauj Kopienų pasākumam stāties spēkā, pirms šis pasākums ir publicēts, var pieļaut izņēmuma gadījumus tad, ja tas nepieciešams mērķa sasniegšanai un ja tiek pienācīgi ievērota iesaistīto personu tiesiskā pašārvība."
- (69) Šajā lietā mērķis ir ievērot Komisijas pienākumu atbilstīgi LESD 266. pantam. Tā kā iepriekš 12. apsvērumā minētajos spriedumos Tiesa konstatēja nelikumību tikai saistībā ar piemērojamās maksājuma likmes noteikšanu, nevis pasākumu noteikšanu vispār (tas ir, attiecībā uz secinājumiem par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm), attiecīgie ražotāji eksportētāji nevarēja tiesiski pašārvities, ka netiks noteikti nekādi galīgie antidempinga pasākumi. Līdz ar to šo pasākumu noteikšanu, pat ja tā būtu ar atpakaļejošu datumu, *quod non*, nevar uzskatīt par tiesiskās pašārvības principa pārkāpumu.

- (70) Turklāt attiecībā uz tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzību vispirms jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru importētāji nevar izmantot tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzību gadījumos, kad tie ir tikuši brīdināti par nenovēršamiem grozījumiem Savienības tirdzniecības politikā⁽²⁸⁾. Šajā lietā importētājiem ar *Oficiālajā Vēstnesī* publicētu paziņojumu par procedūras sākšanu un pagaidu regulu, kas abi joprojām ir daļa no Savienības tiesību sistēmas, tika paziņots par iespēju, ka attiecīgo ražotāju eksportētāju saražotajiem ražojumiem varētu uzlikt antidempinga maksājumu. Tāpēc attiecīgie ražotāji eksportētāji nevar atsaukties uz juridisko noteiktību un tiesisko palāvību.
- (71) Proti, uzņēmēji, importējot apavus no ĶTR un Vjetnamas, pilnībā apzinājās, ka šim importam piemēro maksājumu. Viņi ņēma vērā minēto maksājumu, nosakot pārdošanas cenas un izvērtējot ekonomiskos riskus. Tādēļ viņi neieguva juridisko noteiktību vai tiesisko palāvību, ka importam netiks piemēroti maksājumi, un parasti šo maksājumu pārnesa uz klientiem. Tāpēc Savienības interesēs tagad ir noteikt piemērojamo maksājuma likmi, nevis sniegt negaidītu papildu peļņu attiecīgajiem importētājiem, kuriem tā būtu nepamatota iedzīvošanās.
- (72) Tāpēc tas nav ne noilguma, juridiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principa pārkāpums, ne arī pamatregulas un PTO AN noteikumu pārkāpums.
- (73) Saistībā ar apgalvojumu par to, ka TER noteikšanai bija jābūt pabeigta trīs mēnešu laikā pēc uzsākšanas, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā nav norāžu par sekām, kādas iestājas gadījumā, kad Komisija neievēro trīs mēnešu termiņu. Vispārējā tiesa tāpēc uzskata, ka lēmums par TER vēlākā posmā neietekmē regulas, ar kuru nosaka galīgos pasākumus, spēkā esību, ja vien pieprasījuma iesniedzēji nav pierādījuši, ka tad, ja Komisija nebūtu pārkāpusi trīs mēnešu termiņu, Padome būtu varējusi pieņemt citādu regulu, kas būtu labvēlīgāka pieprasījuma iesniedzēju interesēm nekā apstrīdētā regula⁽²⁹⁾. Turklāt Tiesa ir atzinusi, ka iestādes drīkst grozīt TER izvērtējumu līdz galīgo pasākumu pieņemšanai⁽³⁰⁾.
- (74) *Brosmann* un *Aokang* spriedumi, kas minēti 6. apsvērumā, nav pretrunā ar iepriekš minēto judikatūru. *Brosmann* un *Aokang* spriedumos Tiesa balstās uz Komisijas pienākumu veikt izvērtējumu trīs mēnešu laikposmā, lai parādītu, ka šā izvērtējuma pienākums pastāv neatkarīgi no tā, vai Komisija veic vai neveic atlasī. Tiesa nespriež par to, kādas juridiskās sekas ir gadījumos, kad Komisija pabeidz TER izvērtējumu vēlākā izmeklēšanas posmā. Tiesa tikai pasludina, ka iestādes nedrīkst pilnībā ignorēt TER pieprasījumus, bet ka šie pieprasījumi ir jāizvērtē, vēlākais, līdz galīgo pasākumu piemērošanai. Spriedumi apstiprina judikatūru, kas citēta iepriekšējā apsvērumā
- (75) Šajā gadījumā attiecīgie ražotāji eksportētāji nav pierādījuši, ka tad, ja Komisija būtu veikusi TER izvērtējumu trīs mēnešu laikposmā pēc antidempinga procedūras uzsākšanas 2005. gadā, Padome būtu varējusi pieņemt citādu regulu, kas būtu labvēlīgāka viņu interesēm nekā apstrīdētā regula. Prasījums par noilguma iestāšanos TER pieprasījumu izvērtēšanai tādēļ tiek noraidīts.
- (76) Atsaucoties uz Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-2/95, *IPS*/Padome, *FESI* norādīja uz formālo atšķirību starp "izmeklēšanu" un "procedūru" un apgalvoja, ka tiklīdz procedūra ir pabeigta, kā tas ir šajā gadījumā, to vairs nevar atsākt no jauna.
- (77) Komisija neredz būtisku atšķirību starp terminiem "izmeklēšana" un "procedūra" saistībā ar konkrēto spriedumu īstenošanu. Spriedumi attiecas uz nelikumību saistībā ar konkrētu izmeklēšanu, kas ir daļa no procedūras, kuras labošana ir Komisijas kompetencē, kā paskaidrots 23. līdz 31. apsvērumā. Jebkurā gadījumā spriedums lietā T-2/95 ir jāinterpretē, ņemot vērā konkrētās lietas apelācijas spriedumu.
- (78) *FESI* arī apgalvoja, ka LESD 266. pants neļauj veikt daļēju Tiesas sprieduma īstenošanu un šajā gadījumā – pierādīšanas pienākuma atcelšanu. Tādējādi *FESI* apgalvoja, ka Komisija ir kļūdaini izvērtējusi tikai to ražotāju eksportētāju TER/IR pieprasījumus, kuri bija piegādātāji tiem importētājiem, kas iesniedza atmaksas

pieprasījumus. FESI pamatoja savu prasījumu ar argumentu, ka Tiesas sprieduma apvienotajās lietās C-659/13 *C & J Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE* ietekme ir *erga omnes* un ka nav iespējams izslēgt, ka pašreizējā TER/IR pieprasījumu izvērtējuma rezultāti arī var ietekmēt atlikušo maksājumu, kurš ir piemērojams visiem Ķīnas un Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem. Tādēļ FESI apgalvoja, ka Komisijai būtu bijis jāizvērtē visi TER/IR pieprasījumi, kas tika iesniegti sākotnējā izmeklēšanā.

- (79) Turklāt FESI nepiekrīta tam, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kurš vēlas pieprasīt TER/IR, apgalvojot, ka ražotāji ir izpildījuši pierādīšanas pienākumu 2005. gadā, iesniedzot TER/IR pieprasījumus sākotnējā izmeklēšanā. FESI arī nepiekrīta tam, ka Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 *C & J Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE* var īstenot, vienkārši izvērtējot TER/IR pieprasījumus, kurus iesnieguši neatlasītie ražotāji eksportētāji, jo Tiesa īpaši nenorādīja, ka konstatētā spēkā neesība tik tiešām attiecināma vienīgi uz šo aspektu.
- (80) Komisija uzskata, ka sprieduma īstenošana ir nepieciešama tikai tiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem ne visi importa darījumi ir kļuvuši par galīgiem. Kad Kopienas Muitas kodeksa 236. pantā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš ir beidzies, maksājums ir kļuvis galīgs, kā apstiprināts spriedumos. Jebkāda ietekme uz atlikušo maksājumu ir izslēgta, jo atlasīto uzņēmumu TER/IR pieprasījums ir izvērtēts, un TER/IR piešķiršana vienam no neatlasītajiem uzņēmumiem neietekmē atlikušā maksājuma likmi.
- (81) Pierādīšanas pienākums nenozīmē vien pieprasījuma iesniegšanu. Tas ietver arī pieprasījuma saturu, kurā ir jāpierāda, ka ir ievēroti visi TER/IR nosacījumi.
- (82) Vienīgā spriedumos konstatētā nelikumība ir tā, ka nav izvērtēti TER/IR pieprasījumi. Tāpēc minētie apgalvojumi tiek noraidīti.

Juridiskais pamats maksājumu uzlikšanai no jauna

- (83) FESI apgalvoja, ka Komisijai nevajadzēja piemērot divus dažādus tiesiskos regulējumus, t. i., no vienas puses, pamatregulu pirms tās grozījumiem, izvērtējot ražotāju eksportētāju IR pieprasījumus⁽³¹⁾, un, no otras puses, pašreizējo pamatregulu⁽³²⁾, kurā ir iekļauti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1168/2012⁽³³⁾ veiktie grozījumi, ieviešot komiteju procedūras cita starpā tirdzniecības aizsardzības jomā un tādējādi deleģējot lēmumu pieņemšanu Komisijai.
- (84) FESI arī atkārtoti norādīja, ka LESD 266. pants neļauj uzlikt antidempinga maksājumus ar atpakaļejošu spēku, ko apliecina arī Tiesas spriedums lietā C-459/98P *IPS/Padome* un Padomes Regula (EK) Nr. 1515/2001⁽³⁴⁾. FESI apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi likumīgu pamatojumu tam, lai atkāptos no principa par atpakaļejoša spēka neesamību, un tādējādi ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu.
- (85) FESI arī apgalvoja, ka galīgo antidempinga pasākumu atkārtota uzlikšana to Ķīnas un Vjetnamas ražotāju eksportētāju izcelsmes importam, uz kuriem attiecas pašreizējā sprieduma īstenošana, uzskatāma par i) minēto importētāju diskrimināciju pretstatā importētājiem, uz ko attiecas 6. apsvērumā minēto *Brosmann* un *Aokang* spriedumu īstenošana un kam tika atmaksāti veiktie maksājumi par apavu importu no pieciem ražotājiem eksportētājiem, kuriem piemērojami minētie spriedumi, kā arī ii) to ražotāju eksportētāju, uz kuriem attiecas pašreizējā sprieduma īstenošana, diskrimināciju pretstatā pieciem ražotājiem eksportētājiem, uz ko attiecas *Brosmann* un *Aokang* spriedumu īstenošana un kam netika piemēroti nekādi maksājumi saskaņā ar Īstenošanas lēmumu 2014/149/ES.
- (86) Tika apgalvots, ka šī diskriminējošā attieksme atspoguļo to, ka ES tiesību akti netiek interpretēti un piemēroti vienveidīgi, un tādējādi ir pārkāptas pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- (87) Attiecībā uz apgalvojumu par atšķirīgiem tiesiskajiem regulējumiem Komisija uzskata, ka to cēlonis ir atšķirīgie pārejas noteikumi, kas ietverti trīs regulās, ar kurām groza konkrēto pamatregulu.

- (88) Pirmkārt, Regulas (ES) Nr. 765/2012 (tā dēvētais “savienotājelementu grozījums”, kas attiecas uz IR) 2. pantā ir paredzēts, ka “to piemēro visām izmeklēšanām, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1225/2009 sāktas pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas”. Tā kā pašreizējā izmeklēšana tika uzsākta pirms minētā datuma, minētās regulas grozījumi pamatregulā šajā lietā nav piemērojami.
- (89) Otrkārt, Regulas (ES) Nr. 1168/2012 (tā dēvētais “*Brosmann* grozījums”, kas attiecas uz TER) 2. pantā ir paredzēts, ka “šī regula no 2012. gada 15. decembra attiecas uz visām jaunām un visām jau notiekošām izmeklēšanām”. Tāpēc, ja Komisija būtu pieņēmusi stingru nostāju, nebūtu vairs pat bijis nepieciešams izvērtēt neatlasīto uzņēmumu TER pieprasījumus, jo tie 2012. gada 15. decembrī zaudēja tiesības uz TER izvērtējumu. Taču Komisija uzskata, ka šāda attieksme neatbilstu tās pienākumam īstenot spriedumus. Šķiet, ka ar Regulu (ES) Nr. 1168/2012 nav arī ieviests pilnīgs aizliegums analizēt izlasē neiekļauto uzņēmumu TER pieprasījumus, jo tajā ir atļauta šāda izskatīšana attiecībā uz individuālo režīmu. Analogiski šāda atruna varētu tikt piemērota arī šajā lietā. Alternatīvi Komisija uzskata, ka rezultāts būtu tāds pats, ja Regulu (ES) Nr. 1168/2012 piemērotu šajā lietā, jo visi TER pieprasījumi būtu automātiski noraidīti vispār bez izvērtēšanas.
- (90) Treškārt, attiecībā uz komiteju procedūrām Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 37/2014 ⁽³⁵⁾ 3. pantā ir paredzēts, ka akti paliek Padomes kompetencē, ja Komisija ir pieņēmusi aktu, ja ir sāka apspriešana vai ja Komisija ir pieņēmusi priekšlikumu. Šajā gadījumā pirms Regulas (ES) Nr. 37/2014 stāšanās spēkā nav noticis nekas no minētā saistībā ar spriedumu īstenošanu.
- (91) Par galīgo antidempinga maksājumu uzlikšanu ar atpakaļejošu spēku skatīt izklāstu iepriekš 64.–72. apsvērumā, kur šie prasījumi jau plaši apskatīti.
- (92) Attiecībā uz apgalvojumu par diskrimināciju Komisija norāda, ka ražotāji eksportētāji un konkrēti importētāji, uz kuriem attiecas pašreizējā regula, bauda tiesisko aizsardzību pret pašreizējo regulu Savienības tiesās. Citi importētāji bauda šādu aizsardzību valstu tiesās un tribunālos, kuru tiesneši piemēro Savienības vispārējos tiesību aktus.
- (93) Apgalvojums par diskrimināciju ir vienlīdz nepamatots. Importētāji, kas importējuši no *Brosmann*, un pārējie četri ražotāji eksportētāji atrodas citā faktiskā un tiesiskā situācijā, jo to ražotāji eksportētāji nolēma apstrīdēt apstrīdēto regulu un tiem tika atmaksāti to veiktie maksājumi, tādēļ tos aizsargā Kopienas Muitas kodeksa 221. panta 3. punkts. Attiecībā uz citiem nav bijis nedz šādas apstrīdēšanas, nedz šādas atmaksas. Komisija ir sākusi sagatavot sprieduma īstenošanu attiecībā uz *Clark*, *Puma* un *Timberland* ražotājiem eksportētājiem no Ķīnas un Vjetnamas; pret visiem citiem neatlasītajiem ražotājiem eksportētājiem no ĶTR un Vjetnamas un to importētājiem attieksme turpmāk būs tāda pati atbilstīgi šajā regulā noteiktajai procedūrai.
- (94) *FESI* arī apgalvoja, ka pamatregulas 14. pants nevar kalpot par juridisko pamatu, lai iejauktos Kopienas Muitas kodeksa 236. panta piemērošanā, un ka Kopienas Muitas kodeksa 236. panta darbība ir neatkarīga no jebkura lēmuma, kas pieņemts saskaņā ar pamatregulu, vai Komisijas pienākumiem LESD 266. panta ietvaros.
- (95) Šajā kontekstā *FESI* norādīja, ka Kopienas Muitas kodeksa 236. panta piemērošana ir ekskluzīvā valstu muitas dienestu kompetencē, saskaņā ar kuru šo dienestu pienākums ir atmaksāt samaksātos maksājumus, kas saskaņā ar likumu nebija jāmaksā. *FESI* tāpat apgalvoja, ka uz Kopienas Muitas kodeksa 236. pantu nevar attiecināt pamatregulas 14. pantu vai to šim pantam pakārtot, jo tie abi ir sekundārie tiesību akti un tāpēc viens no tiem nevar aizstāt otru. Turklāt pamatregulas 14. panta piemērošanas joma attiecas uz īpašiem noteikumiem, kuri aptver izmeklēšanas un procedūras saskaņā ar pamatregulu, un minētais pants nav piemērojams citiem juridiskiem instrumentiem, piemēram, Kopienas Muitas kodeksam.
- (96) Komisija norāda, ka Kopienas Muitas kodekss nav automātiski piemērojams antidempinga maksājumu noteikšanai, bet gan tikai pamatojoties uz atsauci regulā, ar ko nosaka antidempinga maksājumus. Saskaņā ar pamatregulas 14. pantu Komisija var pieņemt lēmumu nepiemērot konkrētus šā kodeksa noteikumus un tā vietā

izveidot īpašus noteikumus. Kopienas Muitas kodekss ir piemērojams tikai, pamatojoties uz atsauci Padomes un Komisijas īstenošanas regulās, tādēļ tiesību normu hierarhijā tas nav līdzvērtīgā kategorijā ar pamatregulas 14. pantu, bet gan ir pakārtots un to var nepiemērot vai piemērot citā veidā. Tādēļ arī šis arguments tika noraidīts.

Atbilstošs pamatojums

- (97) FESI arī apgalvoja, ka, pārkāpjot LESD 296. pantu, Komisija nav sniegusi atbilstošu pamatojumu un norādījusi juridisko pamatu maksājumu atkārtotai uzlikšanai ar atpakaļejošu spēku un tādējādi arī importētājiem, uz kuriem attiecas šī īstenošana, liegtajai iespējai saņemt veikto maksājumu atmaksu.
- (98) Tika norādīts uz atbilstoša pamatojuma trūkumu jo īpaši attiecībā uz šādiem elementiem: i) nav juridiskā pamata un pamatojuma, kas ļauj Komisijai tikai daļēji īstenot konkrētos spriedumus, izvērtējot tikai to ražotāju eksportētāju TER/IR pieprasījumus, saistībā ar kuriem importētāji ir iesnieguši atmaksas pieprasījumus; ii) nav juridiskā pamata, lai atsāktu izmeklēšanu un no jauna izvērtētu trīs attiecīgo Ķīnas un Vjetnamas ražotāju eksportētāju TER/IR pieprasījumus pēc tam, kad pasākumi 2011. gada martā beidzās; iii) nav juridiskā pamata, lai dotu norādes ES muitas dienestiem neatmaksāt antidempinga maksājumus, uz ko attiecas tiesvedība; iv) nav juridiskā pamata, lai atkāptos no principa par atpakaļejoša spēka neesamību; v) nav paskaidrota piemērota juridiska instrumenta piemērošana, lai izvērtētu TER/IR pieprasījumus un ierosinātu antidempinga maksājumu atkārtotu uzlikšanu; vi) nav atbildes uz šo personu iesniegtajiem juridiskajiem argumentiem pēc Komisijas attiecīgi 2015. gada 15. decembrī un 2016. gada 6. un 16. jūnijā veiktās izpaušanas par attiecīgo Ķīnas un Vjetnamas ražotāju eksportētāju TER pieprasījumu izvērtēšanu.
- (99) Attiecībā uz daļēju spriedumu īstenošanu tas, vai un kādā apjomā iestādēm ir jāīsteno spriedums, ir atkarīgs no sprieduma konkrētā satura. Jo īpaši tas, vai ir iespējams apstiprināt maksājumu noteikšanu importam, kas noticis pirms sprieduma pasludināšanas, ir atkarīgs no tā, vai spriedumā konstatētā nelikumība skar secinājumu par kaitējumu radošu dempingu kā tādu, vai tikai par precīzas maksājuma likmes aprēķinu. Pēdējā minētajā situācijā, kāda arī ir konkrētajā gadījumā, visu maksājumu atmaksāšanai nav pamatojuma. Drīzāk ir pietiekami noteikt pareizo maksājuma likmi un atmaksāt iespējamo starpību (jo nebūtu iespējams palielināt maksājuma likmi, tā kā palielinātā daļa būtu uzlikšana ar atpakaļejošu spēku).
- (100) Agrākās atcelšanas, uz kurām atsaucas ieinteresētās personas, attiecās uz secinājumu par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm (vai nu attiecībā uz faktu konstatāciju, attiecībā uz faktu izvērtējumu, vai attiecībā uz aizstāvības tiesībām).
- (101) Minētās atcelšanas ir bijušas vai nu daļējas, vai pilnīgas.
- (102) Savienības Tiesas izmanto daļējas atcelšanas metodi gadījumos, kad tās pašas uz lietas materiālos esošo faktu pamata var secināt, ka iestādēm būtu bijis jāpiesūst noteikta korekcija vai tām būtu bijis jāizmanto atšķirīgu metodi noteiktu aprēķinu veikšanai, kā rezultātā būtu noteikts mazāks maksājums (bet netiek apšaubīti secinājumi par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm). (Mazākais) maksājums paliek spēkā gan par laiku pirms atcelšanas, gan par laiku pēc atcelšanas ⁽³⁶⁾. Lai ievērotu spriedumu, iestādes atkārtoti aprēķina maksājumu un attiecīgi attiecībā uz pagātnē notikušiem gadījumiem un attiecībā uz gadījumiem nākotnē groza regulu, ar ko nosaka maksājumu. Tās arī dod rīkojumu valstu muitas dienestiem atmaksāt starpību, ja šādi pieprasījumi iesniegti laikus ⁽³⁷⁾.
- (103) Savienības tiesas veic pilnīgu atcelšanu gadījumos, kad tās pašas uz lietas materiālos esošo faktu pamata nevar konstatēt, vai iestādes ir vai nav rīkojušās pareizi, pieņemot, ka ir bijis dempings, kaitējums un Savienības intereses, jo iestādēm bija atkārtoti jāveic daļa savas izmeklēšanas. Tā kā Savienības tiesām nav pilnvaru veikt izmeklēšanu Komisijas vietā, tās pilnībā atcēla regulas, ar ko nosaka galīgos maksājumus. Līdz ar to iestādes likumīgi konstatēja pasākumu noteikšanai nepieciešamo trīs nosacījumu esību tikai pēc sprieduma, ar kuru atcēla maksājumus. Attiecībā uz importu, kas noticis pirms dempinga, kaitējuma un Savienības interešu likumīgā konstatējuma, noteikt galīgos maksājumus ir aizliegts gan ar pamatregulu, gan ar PTO AN. Tāpēc ar aktiem, ko iestādes pieņēma minēto izmeklēšanu beigšanai, tika uzlikti galīgie maksājumi tikai nākotnē ⁽³⁸⁾.

- (104) Šī lieta atšķiras no iepriekšējiem (daļējas vai pilnīgas) atcelšanas gadījumiem, jo tā neskar dempinga, kaitējuma un Savienības interešu pastāvēšanu, bet gan atbilstošas maksājuma likmes izvēli. Tādējādi netiek apstrīdēts pats maksājuma uzlikšanas princips, bet gan tikai precīzs tā apmērs (citiem vārdiem sakot, modalitāte). Korekciju, ja tāda ir, var aprēķināt tikai uz leju.
- (105) Pretēji daļējas atcelšanas gadījumiem pagātnē, kas apspiesti iepriekš 103. apsvērumā, Tiesa nevarēja nolemt, vai bija jāpiesūta jaunā (samazinātā) maksājuma likme, jo, lai pieņemtu šo lēmumu, vispirms ir jāizvērtē TER/IR pieprasījums. TER/IR pieprasījumu izvērtēšana ir Komisijas prerogatīva. Tādēļ Tiesa nevar veikt šo izmeklēšanas daļu Komisijas vietā, nepārkāpjot savas pilnvaras.
- (106) Pretēji pilnīgas atcelšanas gadījumiem pagātnē, secinājumi par dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm nav atcelti. Tādējādi dempinga, kaitējuma, cēloņsakarība un Savienības intereses bija likumīgi konstatēti Regulas (EK) Nr. 1472/2006 pieņemšanas laikā. Tāpēc nav iemesla ierobežot galīgo antidempinga maksājumu atkārtotu uzlikšanu, attiecinot to tikai uz gadījumiem nākotnē.
- (107) Pašreizējā regula šā iemesla dēļ nekādā gadījumā neatkāpj no iestāžu lēmumu pieņemšanas prakses, pat ja tā būtu attiecināma.
- (108) Attiecībā uz juridiska pamata trūkumu izmeklēšanas atsākšanai Komisija atsaucas uz iepriekš 15. apsvērumā citēto judikatūru, atbilstīgi kurai tā var turpināt izmeklēšanu no tā brīža, kad notikusi nelikumība.
- (109) Saskaņā ar judikatūru antidempinga regulas likumība ir jāizvērtē, ņemot vērā Savienības tiesību aktu objektīvās normas, nevis lēmumu pieņemšanas praksi, pat ja šāda prakse pastāv (un konkrētajā gadījumā tā nepastāv) ⁽³⁹⁾. Tāpēc tas, ka agrāk Komisija konkrētos gadījumos varbūt ir ievērojusi atšķirīgu praksi, nevar radīt tiesisko palāvību. Tas vēl jo vairāk tā ir tāpēc, ka minētā agrākā prakse neatbilst konkrētās lietas faktiskajai un juridiskajai situācijai un atšķirības var būt izskaidrojamas ar faktiskajām un juridiskajām atšķirībām, kas pastāv salīdzinājumā ar konkrēto lietu.
- (110) Minētās atšķirības ir šādas. Tiesas konstatētā nelikumība neattiecas uz secinājumiem par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm un attiecīgi maksājuma noteikšanas principu – tā attiecas tikai uz precīzu maksājuma likmi. Iepriekšējās tiesību aktu atcelšanas, uz kurām ieinteresētās personas atsaucas, gluži pretēji, bija saistītas tieši ar secinājumiem par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm. Tāpēc iestādes uzskatīja, ka piemērotāk būtu pieņemt jaunus pasākumus nākotnei.
- (111) Pašreizējā gadījumā jo īpaši nebija nepieciešams ieinteresētajām personām lūgt papildu informāciju. Komisijai drīzāk bija jāizvērtē informācija, kas tai tika iesniegta, bet nebija jāizvērtē pirms Regulas (EK) Nr. 1472/2006 pieņemšanas. Jebkurā gadījumā iepriekšējā prakse citās lietās nav uzskatāma par precīzu un beznosacījuma pamatojumu pašreizējai lietai.
- (112) Visbeidzot, visas personas, pret kurām ir vērsta procedūra, t. i., ražotāji eksportētāji, kā arī puses tiesvedībā un apvienība, kas pārstāv kādu no šīm personām, tika informētas, izpaužot informāciju par attiecīgajiem faktiem, pamatojoties uz kuriem Komisija plāno pieņemt pašreizējo TER/IR izvērtējumu. Tādējādi tiek nodrošinātas viņu aizstāvības tiesības. Šajā ziņā ir jo īpaši jānorāda, ka nesaistītajiem importētājiem antidempinga procedūrā nav aizstāvības tiesību, jo minētā procedūra nav vērsta pret viņiem ⁽⁴⁰⁾.
- (113) Attiecībā uz iespējamo atkāpšanos no principa par atpakaļejoša spēka neesamību skatīt 67.–72. apsvērumu, kuros tas plaši aprakstīts.
- (114) Attiecībā uz apgalvojumu par divu dažādu tiesisko regulējumu piemērošanu pašreizējā īstenošanā jānorāda uz 87.–90. apsvērumu, kur tas jau plaši aplūkots.

- (115) Visbeidzot, Komisija šīs regulas 32. un 39. apsvērumā ir pilnībā izskatījusi *FESI* piezīmes pēc tam, kad tika izpausts attiecīgo Ķīnas un Vjetnamas ražotāju eksportētāju TER izvērtējums.

Citi procedūras jautājumi

- (116) *FESI* apgalvoja, ka ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas šī īstenošana, būtu bijis jāpiešķir tādas pašas procesuālās tiesības kādas bija atlasītajiem ražotājiem eksportētājiem sākotnējā izmeklēšanā. Konkrētāk, *FESI* apgalvoja, ka Ķīnas un Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem netika sniegta iespēja papildināt TER/IR pieprasījumu formas, iesniedzot trūkstošo informāciju, un tika veikta tikai teorētiska analīze, nevis pārbaudes uz vietas. Turklāt *FESI* piebilda, ka Komisija nenodrošināja TER/IR pieprasījumu izvērtējuma rezultātu paziņošanu attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem.
- (117) *FESI* arī apgalvoja, ka ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas šī īstenošana, netika nodrošinātas tādas pašas procesuālās garantijas kā tās, ko piemēro standarta antidempinga izmeklēšanās, bet gan tika piemēroti stingrāki standarti. *FESI* norādīja, ka Komisija nav ņēmusi vērā laika posmu starp TER/IR pieprasījuma iesniegšanu sākotnējā izmeklēšanā un šo pieprasījumu izvērtēšanu. Turklāt ražotājiem eksportētājiem sākotnējās izmeklēšanas laikā ierastās 21 dienas vietā tika dotas tikai 15 dienas TER/IR pieprasījumu aizpildīšanai.
- (118) *FESI* arī apgalvoja, ka Komisija *de facto* piemērojusi pieejamos faktus pamatregulas 18. panta 1. punkta nozīmē, taču Komisija nav ievērojusi pamatregulas 18. panta 4. punktā paredzētos procedūras noteikumus.
- (119) Komisija atgādina, ka saskaņā ar judikatūru pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kas vēlas iegūt TER/IR atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktam. Šajā sakarā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā ir noteikts, ka šāda ražotāja iesniegtajā prasībā jābūt pietiekamiem pierādījumiem, kā minēts šajā tiesību normā, par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Tādējādi atbilstoši Tiesas spriedumiem *Brosmann* un *Aokang* lietās iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs neatbilst noteiktajiem šā statusa piešķiršanas nosacījumiem. Gluži pretēji – Komisijai ir jāizvērtē, vai attiecīgā ražotāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā paredzētie kritēriji TER/IR piešķiršanai (skatīt 32. apsvērumu). Tiesības tikt uzklausītam attiecas uz personas iespēju izteikt savu viedokli un Komisijas iespēju izskatīt šo viedokli.
- (120) Šai sakarā ir jāatgādina, ka Komisijai nav pienākuma pieprasīt ražotājam eksportētājam papildināt TER/IR pieprasījumu. Kā minēts iepriekšējā apsvērumā, Komisija savu izvērtējumu var balstīt uz informāciju, ko sniedzis ražotājs eksportētājs. Jebkurā gadījumā minētie ražotāji eksportētāji nav apstrīdējuši Komisijas veikto TER/IR pieprasījumu izvērtējumu, un tie nav arī norādījuši, uz kuriem dokumentiem vai cilvēkiem tie vairs nevar atsaukties. Tāpēc šis apgalvojums ir tik abstrakts, ka Komisija nevar ņemt vērā šīs grūtības, izvērtējot TER/IR pieprasījumus. Tā kā minētais arguments ir balstīts uz pieņēmumu un nav pamatots ar precīzām norādēm par to, kuri dokumenti un cilvēki vairs nav pieejami, kā arī par to, kāda ir šo dokumentu un cilvēku nozīme TER/IR pieprasījumu izvērtējumā, šis arguments ir jānoraida.
- (121) Attiecībā uz pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu konkrētajā gadījumā Komisija pieņēma attiecīgo ražotāju eksportētāju sniegto informāciju, tā šo informāciju nenoraidīja un balstīja savu izvērtējumu uz to. Tādēļ Komisija nav piemērojusi 18. pantu. Tas nozīmē, ka nebija vajadzības izmantot pamatregulas 18. panta 4. punktā paredzēto procedūru. 18. panta 4. punktā paredzēto procedūru izmanto gadījumos, kad Komisija plāno noraidīt konkrētu informāciju, ko iesniegusi ieinteresētā persona, un tās vietā izmantot pieejamos faktus.

Acīmredzamas kļūdas TER/IR pieprasījumu izvērtējumā

i) TER izvērtējums

- (122) Attiecībā uz 1. kritēriju *FESI* apstrīdēja Komisijas veikto konkrēto Ķīnas un Vjetnamas piegādātāju TER pieprasījumu izvērtējumu. *FESI* pieprasīja Komisijai precīzāku informāciju par to, kādēļ tika secināts, ka Ķīnas un Vjetnamas piegādātāju uzņēmumu lēmumi netiek pieņemti atbilstīgi tirgus situācijai bez nozīmīgas valsts iejaukšanās. Šajā sakarā *FESI* atgādināja, ka saskaņā ar 1. kritēriju pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā valsts iejaukšanās apmēram jābūt lielākam par vienkāršu ietekmi.
- (123) Par 2. kritēriju *FESI* norādīja, ka nevar saprast TER noraidījuma pamatojumu, ņemot vērā to, cik aptuvenus ir Komisijas izvērtējums.
- (124) Par 3. kritēriju, atsaucoties uz Tiesas spriedumu lietā T-586/14 *Xinyi OV/Komisija*, *FESI* apgalvoja, ka nodokļu atvieglojumi vai preferenciāli nodokļu režīmi neliecina par tirgus situācijas kropļošanu vai tirgus ekonomikai neatbilstošu rīcību.
- (125) Pamatojoties uz iepriekš minēto, ieinteresētās personas apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta piemērošanā un nav arī sniegusi pietiekamu pamatojumu ražotāju eksportētāju TER pieprasījumu noraidīšanai.
- (126) Attiecībā uz pieprasījumu pēc sīkākas informācijas trīs Ķīnas un Vjetnamas piegādātāju TER/IR pieprasījumos, pamatojoties uz ko Komisija noraidīja 1. kritēriju, tiek norādīts, ka šāda informācija Komisijai tika sniegta kā konfidenciāla, jo tā satur komercdarbības noslēpumus. Tādēļ pašu šo informāciju nevarēja izpaust un ieinteresētajām personām izpauzams ir tikai nekonfidenciāls tās kopsavilkums.
- (127) Attiecībā uz 3. kritēriju Komisija apliecina, ka ne nodokļu atvieglojumi, ne preferenciāli nodokļu režīmi (ja tādi ir) netika uzskatīti par iemeslu TER pieprasījumu noraidīšanai.
- (128) Visbeidzot, attiecībā uz 2. kritēriju pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā skaidri noteikts, ka uzņēmumiem jābūt vienai pamata grāmatvedības uzskaitē, kuru neatkarīgi revidē saskaņā ar starptautiskiem grāmatvedības standartiem un piemēro visiem nolūkiem. Neviens no attiecīgajiem Ķīnas un Vjetnamas piegādātājiem neizpildīja šīs prasības. Kā minēts 35. apsvērumā, novērotās nepilnības bija revidētu pārskatu vai revidentu ziņojumu trūkums, nopietnas problēmas, uz kurām savos ziņojumos norādīja revidenti (piemēram, neatbilstība starptautiskajiem grāmatvedības standartiem), un pretrunas saistībā ar aizņēmumiem, kas bija vērojamas starp informāciju, kas iekļauta TER pieprasījuma formā, un informāciju finanšu pārskatos.
- (129) Tādēļ visi *FESI* argumenti tika noraidīti un tika apstiprināti 32.–39. apsvērumā minētie fakti.

ii) IR izvērtējums

- (130) *FESI*, atsaucoties uz IR 2. kritēriju, vispirms apgalvoja, ka Komisija nepierādīja, ka eksporta pārdošanas apmēri netika brīvi noteikti, un ka Komisijai bija jānosaka, vai un kādā apmērā eksporta cenas ietekmēja valsts iejaukšanās.
- (131) Turklāt *FESI* apgalvoja, ka konstatējums par to, ka eksporta apjomi netika brīvi noteikti, ir pretrunā sākotnējās izmeklēšanas rezultātiem attiecībā uz pamatiekārtu ražotāju (OEM) pārdošanas apjomiem, kur tika konstatēts, ka importētāji, piemēram, *Puma* un *Timberland*, patstāvīgi veica pētniecības un attīstības darbu, kā arī izejvielu ieguvu, veicot iepirkumu no saviem piegādātājiem ⁽⁴¹⁾. Pamatojoties uz to, *FESI* apgalvoja, ka *Puma* un *Timberland* bija nozīmīga kontrole pār ražošanas procesu un specifikācijām un ka tādēļ valstij nebija iespējas iejaukties.
- (132) Kā jau minēts 41. apsvērumā, pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kurš vēlas pieprasīt IR. Kā paskaidrots 46. apsvērumā, ražotāji eksportētāji nespēja pierādīt, ka uzņēmumu lēmumi tika pieņemti bez valsts iejaukšanās. Tiek arī norādīts, ka IR 2. kritērijs neattiecas vienīgi uz eksporta cenām, bet uz eksporta pārdošanu kopumā, tostarp eksporta cenām un apjomu, kā arī citiem tirdzniecības apstākļiem un nosacījumiem, kuri būtu jānosaka brīvi, bez valsts iejaukšanās.

- (133) Pamatojot savu viedokli par to, ka eksporta cenas tika noteiktas brīvi, FESI atsaucās uz Regulas (EK) Nr. 553/2006 (pagaidu regula) 269. apsvērumu. Tomēr minētais apsvēruma attiecas uz importētāju tālākpārdošanas cenām Savienībā, un tāpēc to nevar uzskatīt par atbilstošu pamatu, lai noteiktu ražotāju eksportētāju eksporta cenu ticamību. Līdzīgi arī atsauce uz pagaidu regulas 132. apsvērumu un Regulas (EK) Nr. 1472/2006 (apstrīdētā regula) 135. apsvērumu attiecas uz veiktajām normālās vērtības korekcijām, to salīdzinot ar eksporta cenu, un neļauj izdarīt nekādus secinājumus par to, vai Vjetnamas uzņēmumu eksporta pārdošana bija brīvi noteikta.
- (134) Turklāt FESI apgalvoja, ka Komisija arī nav sniegusi paskaidrojumu par to, kā tā nonākusi pie slēdziena, ka pastāvētu antidempinga pasākuma apiešanas risks, ja attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem tiktu noteikta individuāla maksājuma likme, kas taču ir IR piešķiršanas kritēriju pamatā.
- (135) Apiešanas risks ir tikai viens no pieciem kritērijiem, kas minēti pamatregulas 9. panta 5. punktā (pirms grozījumiem). Saskaņā ar šo pantu ražotājiem eksportētājiem būtu jāatbilst visiem pieciem kritērijiem. Tādēļ neatbilstība vienam vai vairākiem kritērijiem ir pietiekams iemesls, lai noraidītu IR pieprasījumu bez pārējo kritēriju pārbaudes.

E. SECINĀJUMI

- (136) Ņemot vērā iesniegtās piezīmes un to analīzi, tika secināts, ka attiecībā uz *General Footwear Ltd* atlikusi antidempinga maksājuma likme, ko piemēro Ķīnai, proti, 16,5 %, un attiecībā uz *Diamond Vietnam Co. Ltd* un *Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd* ("Ty Hung Co. Ltd") atlikusi antidempinga maksājuma likme, kuru piemēro Vjetnamai, proti, 10 %, būtu jāuzliek no jauna apstrīdētās regulas piemērošanas laika periodā.
- (137) Šī regula ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo uzliek galīgo antidempinga maksājumu Regulas (EK) Nr. 1472/2006 un Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1294/2009 piemērošanas laika posmā veiktam tādu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kam ir ādas vai mākslīgās ādas virsa, izņemot sporta apavus, apavus, kuru ražošanā izmantotas īpašas tehnoloģijas, cības un citus telpās valkājamos apavus un apavus ar aizsargplāksnīti purngalā, ko ražo šīs regulas 1. panta 3. punktā uzskaitītie ražotāji eksportētāji un ko klasificē ar KN kodu 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴²⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 un ex 6405 10 00 ⁽⁴³⁾. *Taric* kodi norādīti šīs regulas pielikumā.

2. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- "sporta apavi" ir apavi Komisijas Regulas (EK) Nr. 1719/2005 ⁽⁴⁴⁾ I pielikuma 64. nodaļas 1. piezīmes par apakšpozīcijām nozīmē,
- "apavi, kuru ražošanā izmantotas īpašas tehnoloģijas", ir apavi ar CIF cenu par vienu pāri, kas nav mazāka par EUR 7,5, kurus izmanto sporta aktivitātēs, kuros ir vienkārtas vai vairākkārtu formētas zoles, kas nav pildītas, izgatavotas no sintētiskiem materiāliem, kuri īpaši paredzēti vertikālu un sānu kustību triecienu amortizēšanai, un ar tādām tehniskām iezīmēm kā, piemēram, hermētiskas ieliekamas zolītes, kas pildītas ar gāzi vai šķidrumu, mehāniskām sastāvdaļām, kas absorbē vai neitralizē triecienu, vai ar tādiem materiāliem kā zema blīvuma polimēri, un kurus klasificē ar KN kodiem ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,

- “apavi ar aizsargplāksnīti purngalā” ir apavi, kuru purngalā iestrādāta aizsargplāksnīte ar triecienizturību vismaz 100 džouli (⁴⁵) un kurus klasificē ar KN kodiem ex 6403 30 00 (⁴⁶), ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 un ex 6405 10 00,
- “čības un citi telpās valkājami apavi” ir apavi, kurus klasificē ar KN kodu ex 6405 10 00.

3. Galīgā antidempinga maksājuma likme, ko piemēro to ražojumu neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu nomaksas, kuri minēti 1. punktā un kurus ražo turpmāk uzskaitītie ražotāji eksportētāji, ir šāda.

Valsts	Uzņēmums	Antidempinga maksājums	Taric papildu kods
ĶTR	General Footwear Ltd	16,5 %	A999
Vjetnama	Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd	10 %	
	Diamond Vietnam Co. Ltd		

2. pants

Galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 553/2006. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz galīgo antidempinga maksājumu likmi, atbrīvo.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 28. septembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

(¹) OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

(²) Komisijas 2006. gada 23. marta Regula (EK) Nr. 553/2006 par pagaidu antidempinga maksājumu noteikšanu dažu tādu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu ievadumiem, kuriem ir ādas virsa (OV L 98, 6.4.2006., 3. lpp.).

(³) Padomes 2006. gada 5. oktobra Regula (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV L 275, 6.10.2006., 1. lpp.).

- (⁴) Padomes 2008. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 388/2008, ar ko galīgos antidempinga pasākumus, kas ar Regulu (EK) Nr. 1472/2006 noteikti tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, paplašina un attiecina uz tāda paša ražojuma importu, kas nosūtīts no Makao īpašās pārvaldes apgabala un ir deklarēts vai nav deklarēts kā Makao īpašās pārvaldes apgabala izcelsmes ražojums (OV L 117, 1.5.2008., 1. lpp.).
- (⁵) OV C 251, 3.10.2008., 21. lpp.
- (⁶) Padomes 2009. gada 22. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1294/2009, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un ko attiecina arī uz šā paša ražojuma importu no Makao īpašās pārvaldes apgabala, neatkarīgi no tā, vai ražojumi ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Makao īpašās pārvaldes apgabalā (OV L 352, 30.12.2009., 1. lpp.).
- (⁷) OV C 295, 11.10.2013., 6. lpp.
- (⁸) Padomes 2014. gada 18. marta Īstenošanas lēmums 2014/149/ES, ar ko noraida priekšlikumu Īstenošanas regulai, ar kuru atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd* un *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* (OV L 82, 20.3.2014., 27. lpp.).
- (⁹) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).
- (¹⁰) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regula (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.), ir spēkā no 2016. gada 1. maija, un ar to aizstāj Kopienas muitas kodeksu). Būtiskie noteikumi, kas ir svarīgi šajā lietā, ir palikuši tādi paši.
- (¹¹) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.).
- (¹²) Apvienotās lietas 97, 193, 99 un 215/86 *Asteris AE* un citi un Grieķijas Republika/Komisija, *Recueil* 1988, 2181. lpp., 27. un 28. punkts.
- (¹³) Lieta C-415/96 Spānija/Komisija, *Recueil* 1998, I-6993. lpp., 31. punkts; lieta C-458/98 P *Industrie des Poudres Sphériques*/Padome, *Recueil* 2000, I-8147. lpp., 80.-85. punkts; lieta T-301/01 *Alitalia*/Komisija, Krājums 2008, II-1753. lpp., 99. un 142. punkts; apvienotās lietas T-267/08 un T-279/08 *Région Nord-Pas de Calais*/Komisija, Krājums 2011, II-1999. lpp., 83. punkts.
- (¹⁴) Lieta C-415/96 (skatīt 13. zemsvītras piezīmi); lieta C-458/98 P (skatīt 13. zemsvītras piezīmi).
- (¹⁵) Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.).
- (¹⁶) Regula (EK) Nr. 1225/2009 pēc tam tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 13. jūnija Regulu (ES) Nr. 765/2012, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 237, 3.9.2012., 1.-2. lpp.). Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 765/2012 2. pantu grozījumi, kas ieviesti ar minēto grozošo regulu, attiecas vienīgi uz tām izmeklēšanām, kuras sāktas pēc grozošās regulas stāšanās spēkā. Savukārt attiecīgā izmeklēšana tika sākta 2005. gada 7. jūlijā (OV C 166, 7.7.2005., 14. lpp.).
- (¹⁷) Komisijas 2016. gada 18. augusta Īstenošanas regula (ES) 2016/1395, ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co. Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Koton Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd*, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 (OV L 225, 19.8.2016., 52. lpp.).
- (¹⁸) Komisijas 2016. gada 13. septembra Īstenošanas regula (ES) 2016/1647, ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir Vjetnamā un kurus ražo *Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd* un ar to saistītais uzņēmums *Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co., Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd*, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 (OV L 245, 14.9.2016., 16. lpp.).
- (¹⁹) Tiesas spriedums lietā C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques*/Padome, *Recueil* 2000, I-8147. lpp.
- (²⁰) FESI piezīmes tika iesniegtas arī *Puma SE* un *Timberland Europe BV* vārdā.
- (²¹) *Wolverine Europe BV, Wolverine Europe Limited* un *Damco Netherlands BV* nesniedza nekādas savas piezīmes par vispārējo informācijas sniegšanas dokumentu vienkārsi atsaucās uz FESI 11. augusta piezīmēm.
- (²²) Lieta 270/84 *Licata*/ESC, *Recueil* 1986, 2305. lpp., 31. punkts; lieta C-60/98 *Butterfly Music/CEDEM*, *Recueil* 1999, I-3939. lpp., 24. punkts; lieta 68/69 *Bundesknappschaft/Brock*, *Recueil* 1970, 171. lpp., 6. punkts; lieta 1/73 *Westzucker GmbH/Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker*, *Recueil* 1973, 723. lpp., 5. punkts; lieta 143/73 *SOPAD/FORMA a.o.*, *Recueil* 1973, 1433. lpp., 8. punkts; lieta 96/77 *Bauche*, *Recueil* 1978, 383. lpp., 48. punkts; lieta 125/77 *Koninklijke Scholten-Honig NV/Floofproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, *Recueil* 1978, 1991. lpp., 37. punkts; lieta 40/79, P/Komisija, *Recueil* 1981, 361. lpp., 12. punkts; lieta T-404/05 Grieķija/Komisija, Krājums 2008, II-272. lpp., 77. punkts; lieta C-334/07 P Komisija/Freistaat Sachsen, Krājums 2008, I-9465. lpp., 53. punkts.
- (²³) Lieta T-176/01, *Ferrière Nord*/Komisija, *Recueil* 2004, II-3931. lpp., 139. punkts; lieta C-334/07 P (skatīt 22. zemsvītras piezīmi).

- (²⁴) OV C 166, 7.7.2005., 14. lpp.
- (²⁵) Lieta C-169/95 Spānija/Komisija, *Recueil* 1997, I-135. lpp., 51.–54. punkts; apvienotās lietas T-116/01 un T-118/01 *P&O European Ferries (Vizcaya) SA*/Komisija, *Recueil* 2003, II-2957. lpp., 205. punkts.
- (²⁶) Lieta C-34/92 *GruSa Fleisch/Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, *Recueil* 1993, I-4147. lpp., 22. punkts. Tāds pats vai līdzīgs formulējums izmantots, piemēram, apvienotajās lietās 212-217/80 *Meridionale Industria Salumi a.đ.*, *Recueil* 1981, 2735. lpp., 9. un 10. punkts; lietā 21/81 *Bout*, *Recueil* 1982, 381. lpp., 13. punkts; lietā T-42/96 *Eyckeler & Malt*/Komisija, *Recueil* 1998, II-401. lpp., 53., 55. un 56. punkts; lietā T-180/01 *Euroagri*/Komisija, *Recueil* 2004, II-369. lpp., 36. un 37. punkts.
- (²⁷) Lieta C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, *Recueil* 1990, I-1. lpp., 13. punkts.
- (²⁸) Lieta 245/81 *Edeka/Vācija*, *Recueil* 1982, 2746. lpp., 27. punkts.
- (²⁹) Lieta T-299/05 *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adepteck Precision*/Padome, Krājums 2009, II-565. lpp., 116.–146. punkts.
- (³⁰) Lieta C-141/08 *P Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd*/Padome, Krājums 2009, I-9147. lpp., 94. un turpmākie punkti.
- (³¹) Skatīt 11. zemsvītras piezīmi.
- (³²) OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.
- (³³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regula (ES) Nr. 1168/2012, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 344, 14.12.2012., 1. lpp.).
- (³⁴) Padomes 2001. gada 23. jūlija Regula (EK) Nr. 1515/2001 par pasākumiem, kurus Kopiena drīkst veikt aizsardzībai pret dempingu un subsidētu importu pēc ziņojuma, ko pieņēmusi PTO Strīdu izšķiršanas organizācija (OV L 201, 26.7.2001., 10. lpp.), 6. apsvērumš.
- (³⁵) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. janvāra Regula (ES) Nr. 37/2014, ar ko attiecībā uz konkrētu pasākumu pieņemšanas procedūram groza konkrētas regulas saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku (OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.).
- (³⁶) Piemēram, sk. lietu T-221/05 *Huvis*/Padome, Krājums 2008, II-124. lpp., un lietu T-249/06 *Interpipe Nikopol'sky*/Padome, Krājums 2009, II-303. lpp. Lai pilnīgāk paskaidrotu situāciju, lietderīgi būtu ņemt vērā šādus paskaidrojumus. Lietā T-107/08 *ENRC*/Padome Vispārējā tiesa nolēma, ka dempinga nav vai vismaz ka noteiktā dempinga starpība būtu zemāka kā aprēķināts apstrīdētajā regulā, un tādēļ atcēla apstrīdēto Padomes regulu pilnībā (lieta T-107/08 *ENRC*/Padome, Krājums 2011, II-8051. lpp., 67.–70. punkts). Kad Komisija piemēroja Vispārējās tiesas noteikto metodi, izrādījās, ka nav ne dempinga, ne kaitējuma. Tādēļ Komisija atturējās no izmeklēšanas oficiālas atsākšanas. Tiesas spriedumā lietā C-351/04 *Ikea* (lieta C-351/04 *Ikea*, Krājums 2007, I-7723. lpp.) Tiesa daļēji atzina Padomes regulu par spēkā neesošu, proti, ciktāl maksājums tika aprēķināts atbilstīgi tā saucamajai "nulles likmes" pieejai. Iestādes pārrēķināja maksājumu, neizmantojot nulles likmi, jau agrākā posmā, ņemot vērā PTO Apelācijas institūcijas nolēmumu, un atklāja, ka nav noticis dempingš, tādēļ izmeklēšana tika pārtraukta, neuzliekot pasākumus (t. i., nosakot jauno maksājuma likmi nulles vērtībā) (Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 160/2002, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2398/97 par galīgā antidempinga maksājuma uzlikšanu Ēģiptes, Indijas un Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultasveļas importam un par procedūras pārtraukšanu attiecībā uz Pakistānas izcelsmes importu (OV L 26, 30.1.2002., 1. lpp.)). Lietā T-498/04 *Zhejiang Xinan Chemical Group*/Padome (lieta T-498/04 *Zhejiang Xinan Chemical Group*/Padome, Krājums 2009, I-1969. lpp.), Padome iesniedza apelāciju. Tādēļ atcelsana stājas spēkā tikai datumā, kad Tiesa nolasīja savu spriedumu apelācijas lietā (lieta C-337/09 *P Padome/Zhejiang Xinan Chemical Group*, Krājums 2012, I-471. lpp.), kas notika 2012. gada 19. jūlijā. Minētajā spriedumā Vispārējā tiesa konstatēja un Tiesa to apstiprināja, ka Komisijai un Padomei bija pienākums piešķirt tirgus ekonomikas režīmu pieprasījuma iesniedzējam, kurš bija vienīgais Ķīnas uzņēmums, kas eksportēja attiecīgo ražojumu izmeklēšanas periodā. Tajā gadījumā, atšķirībā no šīs lietas, Komisija un Padome patiešām bija veikušas tirgus ekonomikas režīma pieprasījuma analīzi un noraidījušas to, apgalvojot, ka tas ir nepamatots. Savienības tiesas pretēji Komisijas un Padomes paustajam viedoklim uzskatīja, ka pieprasījums patiesībā ir pamatots, un tādēļ normālā vērtība jāaprēķina, pamatojoties uz *Zhejiang Xinan Chemical Group* sniegtajiem datiem. Parasti Komisija būtu atsākusi procedūru, lai ierosinātu Padomei nākotnē uzlikt maksājumu. Taču šajā lietā Komisija (Komisijas 2009. gada 14. maija Lēmums 2009/383/EK, ar ko aptur galīgos antidempinga maksājumus, kas Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes glifosāta importam noteikti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/2004 (OV L 120, 15.5.2009., 20. lpp.)) un Padome (Padomes 2010. gada 11. februāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 126/2010, ar ko pagarina apturēšanas termiņu galīgajai antidempinga nodevai, kas ar Regulu (EK) Nr. 1683/2004 uzlikta tāda glifosāta importam, kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republika (OV L 40, 13.2.2010., 1. lpp.)) 2009. un 2010. gadā bija nolēmušas apturēt antidempinga maksājumus laikā līdz to piemērošanas beigām 2010. gada 30. septembrī, ņemot vērā to, ka kaitējums visticamāk neatsāksies Savienības ražošanas nozares augstās peļņas dēļ. Šā iemesla dēļ nebija nepieciešams atsākt procedūru attiecībā uz maksājuma uzlikšanu nākotnē. Nebija iemesla arī atsākt procedūru saistībā ar maksājuma uzlikšanu pagātnē – pretēji pašreizējai lietai, netika veikta atlase. *Zhejiang Xinan Chemical Group* tiešām bija vienīgais ražotājs eksportētājs, kurš veica pārdošanu Savienības tirgū izmeklēšanas periodā. Tā kā Komisijas un Padomes pienākums būtu bijis piešķirt *Zhejiang Xinan Chemical Group* tirgus ekonomikas režīmu, Savienības tiesas anulēja dempinga konstatēšanas faktu. Lieta T-348/05 *JSC Kirovo-Chepetsky*/Padome (lieta T-348/05 *JSC Kirovo-Chepetsky*/Padome, Krājums 2008, II-159. lpp.) ir ļoti īpaša lieta. Komisija uzsāka daļēju starpposma pārbaudi pēc Savienības ražošanas nozares pieprasījuma un paplašināja attiecīgo ražojumu klāstu, iekļaujot citu ražojumu. Vispārīgā Tiesa lēma, ka šādi rīkoties nevajadzēja, bet bija nepieciešams uzsākt atsevišķu izmeklēšanu par pievienoto ražojumu. Pamatojoties uz *res iudicata* Savienības tiesību aktu vispārējo principu, iestādēm nebija iemesla atsākt daļēju starpposma pārskatīšanu pēc atcelsanas.

- (³⁷) Piemēram, skatīt Padomes 2009. gada 18. maija Regulu (EK) Nr. 412/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 428/2005, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Saūda Arābijas izcelsmes poliestera štāpeļšķiedru importam, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2852/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas piemērots par Indijas un Korejas Republikas izcelsmes poliestera štāpeļšķiedru importu, un ar kuru izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz Taivānas izcelsmes minētā produkta importu (OV L 125, 21.5.2009., 1. lpp.) (*Huwis* īstenošana); Padomes 2012. gada 21. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 954/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Krievijas, Rumānijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam (OV L 165, 26.6.2012., 1. lpp.) (*Interpipe Nikopolsky* īstenošana).
- (³⁸) Piemēram, skatīt lietu C-338/10 *Gruenwald Logistik Services*, Krājums 2012, I-158. lpp. un maksājumu atkārtotu uzlikšanu ar Padomes 2013. gada 18. februāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 158/2013, ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importam (OV L 49, 22.2.2013., 29. lpp.). Skatīt arī turpmākos piemērus. Lietā T-158/10 *Dow*/Padome Vispārējā tiesa secināja, ka visticamāk dempings netiks turpināts (lieta T-158/10 *Dow*/Padome, Krājums 2012, II-218. lpp., 47. un 59. punkts). Lietā T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome Vispārējā tiesa konstatēja, ka nepastāv cēloņsakarība starp dempingu un kaitējumu (lieta T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome, Krājums 2007, II-672. lpp., 116. punkts). Atbilstīgi *res iudicata* Savienības tiesību aktu vispārējam principam Komisijai un Padomei Savienības tiesu secinājumi ir saistoši, ja šīs tiesas uz pieejamo faktu pamata var izdarīt galīgus secinājumus par dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm. Tādēļ Komisija un Padome nevar atkāpties no Savienības tiesu secinājumiem. Šādā situācijā izmeklēšana tiek izbeigta, ievērojot Savienības tiesu spriedumu, kuras izdarījušas galīgo secinājumu, ka Savienības ražošanas nozares sūdzība ir juridiski nepamatota. Pēc šiem diviem spriedumiem Komisijai un Padomei nebija iemesla atsākt izmeklēšanu, tādēļ pēc šiem spriedumiem vairs netika veiktas turpmākas darbības.
- (³⁹) Lieta C-138/09 *Todaro*, Krājums 2010, I-4561. lpp.
- (⁴⁰) Lieta T-167/94 *Nölle*/Padome un Komisija, *Recueil* 1995, II-2589. lpp., 62. un 63. punkts.
- (⁴¹) Regula (EK) Nr. 553/2006 (skatīt 2. zemspvītras piezīmi).
- (⁴²) Saskaņā ar Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulu (EK) Nr. 1549/2006, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 301, 31.10.2006., 1. lpp.), šo KN kodu 2007. gada 1. janvārī aizstāja ar KN kodiem ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 un ex 6403 99 05.
- (⁴³) Kā noteikts Komisijas 2005. gada 27. oktobra Regulā (EK) Nr. 1719/2005, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 286, 28.10.2005., 1. lpp.). Aptvertos ražojumus nosaka, kopā skatot 1. panta 1. punktā un atbilstīgajos KN kodos sniegto ražojuma aprakstu.
- (⁴⁴) Regula (EK) Nr. 1719/2005 (skatīt 43. zemspvītras piezīmi).
- (⁴⁵) Triecienizturību mēra saskaņā ar Eiropas standartiem EN345 vai EN346.
- (⁴⁶) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1549/2006 (skatīt 42. zemspvītras piezīmi) šo KN kodu 2007. gada 1. janvārī aizstāja ar KN kodiem ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 un ex 6403 99 05.

PIELIKUMS

Regulas 1. pantā definēto apavu ar ādas vai mākslīgās ādas virsu *Taric* kodi:

a) no 2006. gada 7. oktobra:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 un 6405 10 00 80;

b) no 2007. gada 1. janvāra:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 un 6405 10 00 80;

c) no 2007. gada 7. septembra:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 un 6405 10 00 89.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2016/1732**(2016. gada 28. septembris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 28. septembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētājs vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OVL 347, 20.12.2013., 671. lpp.⁽²⁾ OVL 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	MA	144,4
	ZZ	144,4
0707 00 05	TR	125,7
	ZZ	125,7
0709 93 10	AR	162,6
	TR	141,7
	ZZ	152,2
0805 50 10	AR	94,2
	CL	128,7
	TR	83,4
	UY	74,7
	ZA	105,1
	ZZ	97,2
0806 10 10	TR	131,4
	ZA	80,3
	ZZ	105,9
0808 10 80	AR	103,1
	BR	97,9
	CL	145,9
	NZ	120,0
	US	144,0
	ZA	122,0
	ZZ	122,2
	CL	126,9
0808 30 90	CN	92,9
	TR	132,1
	ZA	155,4
	ZZ	126,8
	TR	128,6
0809 30 10, 0809 30 90	TR	128,6
	ZZ	128,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas 2012. gada 27. novembra Regulā (ES) Nr. 1106/2012, ar ko attiecībā uz valstu un teritoriju nomenklatūras atjaunināšanu īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 471/2009 par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm (OV L 328, 28.11.2012., 7. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2016/1733**(2016. gada 28. septembris),****ar kuru nosaka no 2016. gada 1. oktobra piemērojamās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuītas nodokļus melases importēšanai cukura nozarē**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 183. pantu,

tā kā:

- (1) Komisijas Regulā (EK) Nr. 951/2006 ⁽²⁾ ir paredzēts, ka minētās regulas 27. pantā noteiktās standarta kvalitātes melases CIF importa cenu uzskata par "reprezentatīvo cenu".
- (2) Nosakot reprezentatīvās cenas, ir jāņem vērā visa informācija, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 951/2006 29. pantā, izņemot gadījumus, kuri uzskaitīti minētās regulas 30. pantā, un vajadzības gadījumā šīs cenas var noteikt, izmantojot minētās regulas 33. pantā norādīto metodi.
- (3) Lai pielāgotu cenas, kas neattiecas uz standarta kvalitāti, tās ir jāpalielina vai jāsamazina atbilstoši piedāvātās melases kvalitātei, piemērojot Regulas (EK) Nr. 951/2006 32. pantu.
- (4) Ja starp attiecīgā produkta sprūda cenu un reprezentatīvo cenu ir starpība, jānosaka papildu ievedmuītas nodokļi, ievērojot Regulas (EK) Nr. 951/2006 39. pantā minētos nosacījumus. Ja aptur ievedmuītas nodokļu piemērošanu atbilstīgi minētās regulas 40. pantam, ir jānosaka konkrētas šo nodokļu summas.
- (5) Atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 951/2006 34. pantam būtu jānosaka reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuītas nodokļi melasei ar KN kodiem 1703 10 00 un 1703 90 00.
- (6) Tā kā jānodrošina šā pasākuma piemērošana iespējami drīz pēc atjaunināto datu nosūtīšanas, šai regulai būtu jāstājas spēkā tās publicēšanas dienā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuītas nodokļi, kas piemērojami, lai importētu melasi ar KN kodiem 1703 10 00 un 1703 90 00, ir noteikti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regula (EK) Nr. 951/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē (OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 28. septembrī

*Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA*

PIELIKUMS

No 2016. gada 1. oktobra piemērojamās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi melases importēšanai cukura nozarē

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmuitas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Ievedmuitas nodoklis, kas jāpieņem par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem saistībā ar Regulas (EK) Nr. 951/2006 40. pantā minēto apturēšanu ⁽¹⁾
1703 10 00 ⁽²⁾	13,90	—	0
1703 90 00 ⁽²⁾	14,21	—	0

⁽¹⁾ Šī summa saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 951/2006 40. pantu aizstāj kopējā muitas tarifa nodokli, kas paredzēts šiem produktiem.

⁽²⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 951/2006 27. pantā.

LĒMUMI

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS LĒMUMS (ES) 2016/1734

(2016. gada 21. septembris),

ar ko groza Lēmumu ECB/2013/54 par akreditācijas procedūrām aizsargāto euro materiālu un euro materiālu ražotājiem (ECB/2016/25)

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 128. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtus un jo īpaši to 12.1. pantu, 16. pantu un 34.3. pantu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma 128. panta 1. punktu un Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 16. pantu vienīgi Eiropas Centrālajai bankai (ECB) ir ekskluzīvas tiesības atļaut banknošu emisiju Savienībā. Šīs tiesības ietver kompetenci veikt pasākumus, lai aizsargātu euro banknošu kā maksāšanas līdzekļa integritāti, kā arī iespēju šo pasākumu ietvaros grozīt šādas kompetences piemērošanas jomu, lai saglabātu euro banknošu integritātes nodrošināšanas līdzekļu piemērotību.
- (2) Lai nodrošinātu euro banknošu integritāti, uz akreditētajiem ražotājiem attiecas Lēmumā ECB/2013/54 noteiktie pastāvīgie pienākumi ⁽¹⁾. Pastāvīgie pienākumi jāgroza, ņemot vērā praktisko pieredzi, kas gūta pēc Lēmuma ECB/2013/54 spēkā stāšanās.
- (3) Būtu jāatļauj pasākumi, kas var ietekmēt akreditētā ražotāja akreditācijas statusu, t. sk. spēkā esošas akreditācijas nodošanu vai cesiju, ja ECB iepriekš rakstiski piekritusi šādiem pasākumiem. Pienākumam informēt ECB par izmaiņām īpašumtiesību struktūrā būtu jāattiecas tikai uz gadījumiem, kuros šādas izmaiņas īpašumtiesību struktūrā var tieši vai netieši ļaut iestādei, kura iesaistīta plānotajās īpašumtiesību struktūras izmaiņās, iegūt piekļuvi konfidencialai informācijai.
- (4) Turklāt jāparedz iespēja ECB Valdei īstenot ekonomiskās sankcijas Kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā un ņemt vērā sankcijas, kas noteiktas saskaņā ar starptautiskajiem nolīgumiem. Tāpat var tikt ņemti vērā citi attiecīgie instrumenti, piemēram, ANO Drošības padomes rezolūcijas.
- (5) Tādēļ attiecīgi jāgroza Lēmums ECB/2013/54,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Grozījums

Lēmuma ECB/2013/54 12. pantu aizstāj ar šādu:

“12. pants

Akreditēto ražotāju pastāvīgie pienākumi

1. Akreditētais ražotājs saglabā pamatprasību konfidencialitāti.

⁽¹⁾ 2013. gada 20. decembra Lēmums ECB/2013/54 par akreditācijas procedūrām aizsargāto euro materiālu un euro materiālu ražotājiem un par grozījumiem Lēmumā ECB/2008/3 (OV L 57, 27.2.2014., 29. lpp.).

2. Akreditētais ražotājs saistībā ar attiecīgo ražotni iesniedz ECB 4. panta 3. punktā minētā sertifikāta kopiju katru reizi, kad šāds sertifikāts tiek atjaunots vai grozīts, to izdarot vismaz trīs mēnešu laikā no attiecīgās atjaunošanas vai grozīšanas dienas. Akreditētais ražotājs nekavējoties rakstiski informē ECB, ja tiek atsaukts kāds no 4. panta 3. punktā minētajiem sertifikātiem.

3. Akreditētais ražotājs nekavējoties rakstiski informē ECB, ja tas gatavojas veikt kādu no šīm darbībām:

a) izmaiņas attiecīgās ražotnes pasākumos, kas veikti pēc akreditācijas piešķiršanas un kas ietekmē vai var ietekmēt atbilstību attiecīgajām akreditācijas prasībām, tostarp izmaiņām informācijā, kas noteikta 5. panta 2. punkta a)–d) apakšpunktā;

b) akreditācijas nodošana vai cedēšana trešajām personām, t. sk. jebkuram no saviem meitasuzņēmumiem un saistītajiem uzņēmumiem;

c) izmaiņas īpašumtiesību struktūrā, ja šādas izmaiņas īpašumtiesību struktūrā var tieši vai netieši ļaut iestādei, kura iesaistīta plānotajās īpašumtiesību struktūras izmaiņās, iegūt piekļuvi konfidencialai informācijai, piem., pamatprasībām, attiecībā uz kurām akreditētajam ražotājam tiek prasīts nodrošināt konfidencialitāti saskaņā ar piemērojamiem ECB tiesību aktiem vai saskaņā ar līgumsaistībām ar ECB, vienu vai vairākām NCB vai vienu vai vairākiem akreditētajiem ražotājiem;

d) ražotāja likvidācijas procedūras vai jebkuras līdzvērtīgas procedūras ierosināšana;

e) ražotāja uzņēmējdarbības vai tā struktūras reorganizācija, kas var ietekmēt darbības, attiecībā uz kurām piešķirta akreditācija;

f) apakšlīguma noslēgšana vai trešo personu, kas nav akreditēta ražotāja darbinieki, iesaistīšana tādā euro materiālu darbībā vai aizsargātajā euro darbībā, attiecībā uz kuru ražotājs akreditēts, neatkarīgi no tā, vai apakšlīguma noslēgšana vai trešo personu iesaistīšana euro materiālu darbībā vai aizsargātajā euro darbībā jāveic attiecīgajā ražotnē vai citā vietā;

g) aizsargātās euro darbības vai euro materiālu darbības daļas vai aizsargāto euro materiālu vai euro materiālu nodošana ārpalpojuma vai pārvešana trešām personām, t. sk. ražotāja meitasuzņēmumiem un saistītajiem uzņēmumiem.

4. Akreditētais ražotājs var iesaistīt trešās personas, t. sk. ražotāja meitasuzņēmumus un saistītos uzņēmumus, 3. punkta f) un g) apakšpunktā minētajās darbībās tikai ar nosacījumu, ka trešai personai piešķirta atbilstoša akreditācija vai pagaidu akreditācija saskaņā ar 2. pantu. Trešā persona pagaidu akreditācijas procedūras uzsākšanas lūgumā rakstiski apliecina ECB, ka tā plāno veikt aizsargāto euro darbību vai euro materiālu darbību, negrozot pasākumus ražotnē, attiecībā uz kuru ECB piešķirusi akreditāciju vai pagaidu akreditāciju nodošanu vai cesiju veicošajam akreditētajam ražotājam. Šādā gadījumā ECB savu uzsākšanas lūguma novērtējumu var veikt tikai attiecībā uz informāciju un dokumentiem, ko ražotājs sniedzis rakstiskajā apliecinājumā, ja vien attiecīgās ražotnes pārbaudēs nav atklāta būtiska attiecīgo pamatprasību neievērošana attiecīgajā ražotnē un šādas neatbilstības vēl nav novērstas.

5. Pirms akreditētais ražotājs veic jebkuru no 3. punktā uzskaitītajām darbībām, ir nepieciešama ECB iepriekšēja rakstiska piekrišana. ECB Valde var atteikt piešķirt ECB iepriekšēju rakstisku piekrišanu vai tā var piešķirt ECB iepriekšēju rakstisku piekrišanu tikai ar nosacījumu, ka lūgumu iesniegusi iestāde vai iestādes ir ievērojušas ierobežojumus vai izpildījušas pienākumus rīkoties šādās situācijās:

a) tai ir pamatotas šaubas par to, vai lūgumu iesniegusi iestāde vai iestādes ir ievērojušas attiecīgās akreditācijas prasības;

b) plānotajās darbībās iesaistītā iestāde i) atrodas trešajā valstī, kas nav Savienības dalībvalsts vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts, vai ii) atrodas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstī, bet tās uzņēmējdarbības veikšanu ar īpašumtiesību, daļēju īpašumtiesību vai citu tiesas vai netiesas kontroles līdzekļu palīdzību kontrolē iestādes, kas atrodas ārpus Savienības dalībvalsts vai Eiropas Brīvās

tirdzniecības asociācijas dalībvalsts. Pieņemot lēmumu par piekrišanas piešķiršanu, ECB Valde ņem vērā to, vai darbību, attiecībā uz kuru lūgta piekrišana, var uzskatīt par tādu, kura ir pretrunā sankciju režīmiem, kuri var ietekmēt iesaistīto iestādi, piemēram:

- i) Eiropas Savienības Padomes lēmumiem vai regulām par ekonomiskajām sankcijām Kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā vai šādā lēmumā vai regulā paustajam tās mērķim vai nolūkam;
- ii) dalībvalstu pienākumiem, kas noteikti tieši piemērojamos Savienības tiesību aktos par ekonomisko sankciju īstenošanu Kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā;
- iii) starptautiskajiem nolīgumiem, kurus apstiprinājušas Savienības vai visu dalībvalstu, kuru valūta ir euro, likumdevējas iestādes.

Ierobežojumu un pienākumu rīkoties saturs un piemērošanas joma tiek noteikti tikai tādā apmērā, kādā tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu ECB Valdes lēmumā norādītos mērķus. Tos nosaka veidā, kas pēc iespējas mazāk ierobežo brīvību veikt saimniecisko darbību. ECB Padomi nekavējoties informē par jebkuru ECB Valdes lēmumu atteikt piešķirt ECB iepriekšēju rakstisku piekrišanu vai lēmumu piešķirt ECB iepriekšēju rakstisku piekrišanu tikai ar nosacījumu, ka lūgumu iesniegusi iestāde vai iestādes ir ievērojušas ierobežojumus vai izpildījušas pienākumus rīkoties.

ECB Valdei ir tiesības nodot pilnvaras piešķirt ECB rakstisku piekrišanu ECB operatīvā līmeņa struktūrvienībām gadījumos, kuros ievērotas visas attiecīgās akreditācijas prasības un kuros neviena no plānotajā darbībā iesaistītajām iestādēm neatrodas ārpus Eiropas Savienības vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas.

6. Akreditētais ražotājs nekavējoties rakstiski informē ECB, ja tas veic kādu no 3. punktā minētajām darbībām, neatkarīgi no tā, vai piešķirta ECB iepriekšēja rakstiska piekrišana, kā arī par to, ja notiek kāds no šiem gadījumiem:

- a) sāka ražotāja likvidācijas procedūra vai jebkura līdzvērtīga procedūra;
- b) sāka ražotāja jebkāda reorganizācijas procedūra, kas var ietekmēt darbības, attiecībā uz kurām piešķirta akreditācija;
- c) attiecībā uz ražotāju iecelts likvidators, tiesu izpildītājs, administrators vai līdzvērtīga amatpersona;
- d) pagājis nepārtraukts 34 mēnešu laika posms kopš pēdējās ražošanas.

7. Akreditētais ražotājs ar pagaidu akreditāciju nekavējoties informē ECB, ja tas saņem oficiālu ražošanas pasūtījumu no cita akreditētā ražotāja, NCB vai ECB, lai pēc iespējas agrāk varētu notikt attiecīgās pārbaudes. Paziņojumā iekļauj informāciju par oficiālo ražošanas pasūtījumu un plānoto ražošanas sākuma un beigu datumu.

8. Akreditētais ražotājs ar pagaidu akreditāciju sniedz ECB informāciju par vides, veselības un darba drošības aspektiem, kā to paredz attiecīgās pamatprasības.

9. Ja akreditētais ražotājs ir spiestuve, tā organizē analīžu veikšanu attiecībā uz ķīmiskajām vielām gatavajās euro banknotēs un ziņo ECB saskaņā ar attiecīgajām vides, veselības un darba drošības prasībām.”

2. pants

Nobeiguma noteikumi

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kurā to paziņo adresātiem.

To piemēro ar 2016. gada 1. novembri.

*3. pants***Adresāti**

Šis lēmums ir adresēts aizsargāto euro materiālu un euro materiālu ražotājiem un to dalībvalstu nacionālajām centrālajām bankām, kuru valūta ir euro, tām veicot krājumu pārbaudes, iznīcināšanas pārbaudes vai transportēšanas pārbaudes.

Frankfurtē pie Mainas, 2016. gada 21. septembrī

ECB prezidents

Mario DRAGHI

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV